

Hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept
DREPT ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
1 aprilie 2023

C U P R I N S

I. LEGEA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV NR.554/2004	15
- art. 1 alin. (1), (2), (6) și (8), art. 2 alin. (1) lit. a), b), c) și f) și art. 3 alin. (1).....	15
Decizia nr.12 din 25 mai 2015 (dosar nr.479/1/2015) click pentru vizualizare pe site _____	15
- art. 1 alin. (6)	15
Decizia nr.74 din 29 octombrie 2018 (dosar nr.1960/1/2018) click pentru vizualizare pe site ____	15
- art. 2 alin. (1) lit. a) și p).....	15
Decizia nr.65 din 24 octombrie 2022 (dosar nr. 1319/1/2022) click pentru vizualizare pe site ____	15
- art. 2 alin. (1) lit. b).....	16
Decizia nr.28 din 24 aprilie 2017 (Dosar 304/1/2017) click pentru vizualizare pe site _____	16
- art.2 alin.(2) – în legătură cu interpretarea dispozițiilor art.3 din Legea nr.554/2004	16
Decizia nr.26 din 10 octombrie 2016 (dosar nr.1276/1/2016) click pentru vizualizare pe site ____	16
- art.3	16
Decizia nr.11 din 11 mai 2015 (dosar nr.447/1/2015) click pentru vizualizare pe site _____	16
Decizia nr.26 din 10 octombrie 2016 (dosar nr.1276/1/2016) click pentru vizualizare pe site ____	16
- art.4	17
Decizia nr.36 din 7 noiembrie 2016 (dosar nr.1867/1/2016) click pentru vizualizare pe site ____	17
Decizia nr.13 din 6 martie 2017 (Dosar 3554/1/2016) click pentru vizualizare pe site _____	17
art. 7.....	17
Decizia nr.44 din 11 iunie 2018 (dosar nr.702/1/2018) click pentru vizualizare pe site _____	17
- art. 7 alin. (1)	17
Decizia nr.54 din 25 iunie 2018 (dosar nr.807/1/2018) click pentru vizualizare pe site _____	17
- art. 7 alin. (1) și (3).....	18
Decizia nr.74 din 29 octombrie 2018 (dosar nr.1960/1/2018) click pentru vizualizare pe site ____	18
- art. 7 alin. (6)	19
Decizia nr.75 din 5 noiembrie 2018 (dosar nr.2301/1/2018) click pentru vizualizare pe site ____	19
- art. 8 alin. (1) teza finală.....	19
Decizia nr.20 din 20 martie 2023 (dosar nr. 1713/1/2022) _____	19
- art. 18 alin. (2)	19
Decizia nr.13 din 26 februarie 2018 (Dosar nr.2562/1/2017) click pentru vizualizare pe site	19
- art. 19	19
Decizia nr.61 din 24 septembrie 2018 (dosar nr.1381/1/2018) click pentru vizualizare pe site ____	19
- art.21 alin.(2) teza întâi	20
Decizia nr.45 din 12 decembrie 2016 (dosar nr.1886/1/2016) click pentru vizualizare pe site ____	20
- art.23	20
Decizia nr.10 din 11 mai 2015 (dosar nr.427/1/2015) click pentru vizualizare pe site _____	20
- art.24 alin.(1)	20
Decizia nr.35 din 31 octombrie 2016 (dosar nr.2200/1/2016) click pentru vizualizare pe site ____	20
- art. 24 alin. (1)-(3)	20
Decizia nr.2 din 16 ianuarie 2023 (dosar nr. 1971/1/2022) click pentru vizualizare pe site ____	20
Decizia nr.17 din 13 martie 2023 (dosar nr. 1759/1/2022) _____	21
- art. 24 alin. (4)	21
Decizia nr.12 din 22 februarie 2018 (Dosar nr.3341/1/2017) click pentru vizualizare pe site ____	21

Decizia nr.21 din 5 aprilie 2021 (dosar nr.63/1/2021) click pe site pentru vizualizare	21
Decizia nr.2 din 16 ianuarie 2023 (dosar nr. 1971/1/2022) click pentru vizualizare pe site	22
- art. 24 alin. (5)	22
Decizia nr.3 din 29 februarie 2016 (dosar nr.4149/1/2015) click pentru vizualizare pe site	22
II. CODUL FISCAL ȘI CODUL DE PROCEDURĂ FISCALĂ	22
Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	22
- art. 3 lit. b)	22
Decizia nr.34 din 24 mai 2021 (dosar nr. 527/1/2021) click pentru vizualizare pe site	22
- art. 18	22
Decizia nr.16 din 13 martie 2023 (dosar nr. 1203/1/2022)	22
- art. 55 alin. (2) lit. j1)	23
Decizia nr.47 din 19 iunie 2017 (dosar 461/1/2017) click pentru vizualizare pe site	23
- art. 55 alin. (2) lit. j1)	23
Decizia nr.4 din 22 ianuarie 2018 (Dosar nr.2524/1/2017) click pe site pentru vizualizare	23
- art. 78 alin. (2)	23
Decizia nr.34 din 24 mai 2021 (dosar nr. 527/1/2021) click pentru vizualizare pe site	23
- art. 101 alin. (6) și (8)	23
Decizia nr.53 din 28 iunie 2021 (dosar nr. 1131/1/2021 click pentru vizualizare pe site)	23
- art. 114 alin. (1)	24
Decizia nr.34 din 24 mai 2021 (dosar nr. 527/1/2021) click pentru vizualizare pe site	24
- art. 126 alin. (1) lit. a)	24
Decizia nr.48 din 19 iunie 2017 (dosar 390/1/2017) click pentru vizualizare pe site	24
- art. 127 alin. (4)	24
Decizia nr.27 din 10 octombrie 2016 (dosar nr.1731/1/2016) click pentru vizualizare pe site	24
- art. 129	24
Decizia nr.48 din 19 iunie 2017 (dosar 390/1/2017) click pentru vizualizare pe site	24
- art. 147³	24
Decizia nr.28 din 16 aprilie 2018 (dosar nr.95/1/2018) click pentru vizualizare pe site	24
- art. 152² alin. (2), (3) și (7)	25
Decizia nr.84 din 13 decembrie 2021 (dosar nr. 2482/1/2021) click pentru vizualizare pe site	25
- art. 152² alin. (4)	25
Decizia nr.84 din 13 decembrie 2021 (dosar nr. 2482/1/2021) click pentru vizualizare pe site	25
- art. 152² alin. (13)	25
Decizia nr.84 din 13 decembrie 2021 (dosar nr. 2482/1/2021) click pentru vizualizare pe site	25
- art. 154 alin. (1) lit. i)	25
Decizia nr.35 din 6 iunie 2022 (dosar nr. 679/1/2022) click pentru vizualizare pe site	25
- art. 267 alin. (4)	26
Decizia nr.27 din 24 aprilie 2017 (Dosar 303/1/2017) click pentru vizualizare pe site	26
- art. 296⁴ alin. (1) lit. k)	26
Decizia nr.47 din 19 iunie 2017 (dosar 461/1/2017) click pentru vizualizare pe site	26
Decizia nr.63 din 1 octombrie 2018 (dosar nr.1685/1/2018) click pentru vizualizare pe site	26
- art. 296¹⁵ lit. o)	26
Decizia nr.47 din 19 iunie 2017 (dosar 461/1/2017) click pentru vizualizare pe site	26
- art. 296¹⁸	26
Decizia nr.14 din 6 martie 2017 (Dosar 3777/1/2016) click pentru vizualizare pe site	26
- art. 296¹⁸ alin. (5¹)	27
Decizia nr.47 din 19 iunie 2017 (dosar 461/1/2017) click pentru vizualizare pe site	27

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal	27
- <i>pct. 64 alin. (7)</i>	27
Decizia nr.84 din 13 decembrie 2021 (dosar nr. 2482/1/2021) click pentru vizualizare pe site	27
Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	27
- <i>art. 21 și art. 22</i>	27
Decizia nr.8 din 19 februarie 2018 (Dosar nr.2614/1/2017) click pentru vizualizare pe site	27
- <i>art. 91, art.131</i>	27
Decizia nr.1 din 14 ianuarie 2019(dosar nr. 2678/1/2018)click pentru vizualizare pe site	27
- <i>art. 120 alin. (1)</i>	27
Decizia nr.86 din 10 decembrie 2018 (dosar nr.1980/1/2018) click pentru vizualizare pe site	27
Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	28
- <i>art. 23 alin. (3) și (4)</i>	28
Decizia nr.20 din 20 martie 2023 (dosar nr. 1713/1/2022)	28
- <i>art. 220 alin. (3) și (5)</i>	28
Decizia nr.66 din 2 octombrie 2017 (dosarul nr.1055/1/2017) click pentru vizualizare pe site	28
- <i>art. 226 alin. (3)</i>	28
Decizia nr.66 din 2 octombrie 2017 (dosarul nr.1055/1/2017) click pentru vizualizare pe site	28
Decizia nr.16 din 8 aprilie 2019 (dosar nr.3398/1/2018)click pentru vizualizare pe site	28
- <i>art. 226 alin. (10)</i>	29
Decizia nr.16 din 8 aprilie 2019 (dosar nr.3398/1/2018)click pentru vizualizare pe site	29
- <i>art. 227 alin. (8)</i>	29
Decizia nr.16 din 8 aprilie 2019 (dosar nr.3398/1/2018)click pentru vizualizare pe site	29
Decizia nr.20 din 20 martie 2023 (dosar nr. 1713/1/2022)	29
- <i>art. 281 alin. (2)</i>	29
Decizia nr.20 din 20 martie 2023 (dosar nr. 1713/1/2022)	29
Legea nr. 227 din 8 septembrie 2015 privind Codul fiscal	29
- <i>art. 76 alin. (2) lit. k)</i>	29
Decizia nr.74 din 18 octombrie 2021 (dosar nr. 2007/1/2021) click pentru vizualizare pe site	29
- <i>art. 76 alin. (4) lit. h)</i>	30
Decizia nr.74 din 18 octombrie 2021 (dosar nr. 2007/1/2021) click pentru vizualizare pe site	30
- <i>art. 139 alin. (1) lit. i)</i>	30
Decizia nr.63 din 1 octombrie 2018 (dosar nr.1685/1/2018) click pentru vizualizare pe site	30
- <i>art. 155 alin. (1) lit. a)</i>	30
Decizia nr.63 din 1 octombrie 2018 (dosar nr.1685/1/2018) click pentru vizualizare pe site	30
III. ALTE ACTE NORMATIVE	30
• LEGI	30
Decretul-lege nr.118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat	30
Decizia nr.24 din 29 martie 2018 (dosar nr.116/1/2018) click pentru vizualizare pe site	30
- <i>art.1 alin.(1)</i>	30
Decizia nr.9 din 13 octombrie 2014 (dosar nr.10/1/2014/HP/C) click pentru vizualizare pe site	30
- <i>art. 1 alin. (1) lit. a)-f)</i>	31
Decizia nr.60 din 20 septembrie 2021 (dosar nr. 1618/1/2021) click pentru vizualizare pe site	31
- <i>art. 1 alin. (1) lit. d); art. 10 alin. (1)</i>	32
Decizia nr.29 din 24 aprilie 2017 (Dosar 438/1/2017) click pentru vizualizare pe site	32

- art. 1 și 10	32
Decizia nr.63 din 25 septembrie 2017 (dosarul nr.1510/1/2017) click pentru vizualizare pe site _	32
- art. 5 alin. (6)	32
Decizia nr.4 din 30 ianuarie 2023 (dosar nr. 2287/1/2022) click pentru vizualizare pe site ____	32
- art. 5 alin. (7)	33
Decizia nr.60 din 20 septembrie 2021 (dosar nr. 1618/1/2021) click pentru vizualizare pe site ____	33
Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții _____	33
Decizia nr.44 din 12 iunie 2017 (dosar 672/1/2017) click pentru vizualizare pe site _____	33
- art. 3 lit. e)	33
Decizia nr.27 din 24 aprilie 2017 (Dosar 303/1/2017) click pentru vizualizare pe site _____	33
- art. 7 alin. (21)	33
Decizia nr.74 din 29 octombrie 2018 (dosar nr.1960/1/2018) click pentru vizualizare pe site ____	33
- art.28 alin.(1), (2) și (3)	34
Decizia nr.35 din 27 aprilie 2020 (dosarul nr.133/1/2020) click pentru vizualizare pe site _____	34
Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009 __	34
- art. 76 alin. (1) lit. b)	34
Decizia nr.74 din 29 octombrie 2018 (dosar nr.1960/1/2018) click pentru vizualizare pe site ____	34
Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi _____	35
- art. 2 lit. c), art. 26 lit. d) și art. 33 alin. (3)	35
Decizia nr. 58 din 11 septembrie 2017 (dosarul nr.1152/1/2017) click pentru vizualizare pe site	35
Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor _____	35
- art. 3	35
Decizia nr.15 din 8 iunie 2015 (dosar nr.590/1/2015) click pentru vizualizare pe site _____	35
- art. 14	36
Decizia nr.15 din 8 iunie 2015 (dosar nr.590/1/2015) click pentru vizualizare pe site _____	36
Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România _____	36
- art.22	36
Decizia nr.4 din 14 aprilie 2014 (dosar nr.2/1/2014 – HP) click pentru vizualizare pe site _____	36
Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor _____	36
- art. 8	36
Decizia nr.41 din 25 mai 2020 (dosarul nr.397/1/2020) click pentru vizualizare pe site _____	36
Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste _____	37
- art. 5 alin. (3) raportat la art. 5 alin. (1)	37
Decizia nr. 56 din 11 septembrie 2017 (dosarul nr.1047/1/2017) click pentru vizualizare pe site_	37
Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici _____	37
- art. 2 alin. (1)	37
Decizia nr.44 din 15 iunie 2020 (dosarul nr.669/1/2020) click pentru vizualizare pe site _____	37
- art. 54 lit. j)	37
Decizia nr. 56 din 11 septembrie 2017 (dosarul nr.1047/1/2017) click pentru vizualizare pe site_	37
- art. 86 alin. (3)	38
Decizia nr.38 din 18 mai 2020 (dosarul nr.617/1/2020) click pentru vizualizare pe site _____	38
- art. 98 lit. f) teza a II-a	38

Decizia nr.12 din 27 februarie 2017 (dosar nr.3776/1/2016) click pentru vizualizare pe site	38
- art.99	38
Decizia nr.12 din 18 aprilie 2016 (dosar nr.603/1/2016, la care a fost conexat dosarul nr.604/1/2016) click pentru vizualizare pe site	38
Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000	39
- art. 69 alin. (1)-(2), art. 71 alin. (2) lit. d), art. 71 alin. (3) lit. c) și art. 72 lit. b)	39
Decizia nr.22 din 2 martie 2020 (dosar nr. 3232/1/2019) click pentru vizualizare pe site	39
Legea administrației publice locale nr.215/2001	39
- art. 5, art. 6 alin. (2), art. 21, art. 23, art. 45 alin. (1), art. 48, art. 61 alin. (1) și (2), art. 62 alin. (1), art. 63 alin. (1), art. 80, art. 82, art. 83 alin. (3), art. 115 alin. (1) lit. a), (2), (3) și (7)	39
Decizia nr.12 din 25 mai 2015 (dosar nr.479/1/2015) click pentru vizualizare pe site	39
- art. 45 alin. (3)	39
Decizia nr.63 din 16 decembrie 2019 (dosar nr. 2384/1/2019) click pentru vizualizare pe site	39
- art.63 alin.(5) lit.e) – în legătură cu interpretarea dispozițiilor art.3 din Legea nr.554/2004	40
Decizia nr.11 din 11 mai 2015 (dosar nr.447/1/2015) click pentru vizualizare pe site	40
- art. 69 alin. (4)	40
Decizia nr.69 din 9 octombrie 2017 (dosarul nr.2003/1/2017) click pentru vizualizare pe site	40
- art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1)	40
Decizia nr.41 din 25 mai 2020 (dosarul nr.397/1/2020) click pentru vizualizare pe site	40
- art.115 alin.(2) – în legătură cu interpretarea dispozițiilor art.3 din Legea nr.554/2004	40
Decizia nr.11 din 11 mai 2015 (dosar nr.447/1/2015) click pentru vizualizare pe site	40
Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	41
- art. 2 alin. (1) lit. c)	41
Decizia nr.37 din 7 decembrie 2015 (dosar nr.3306/1/2015) click pentru vizualizare pe site	41
- art. 6	41
Decizia nr.50 din 14 iunie 2021 (dosar nr. 960/1/2021) click pentru vizualizare pe site	41
Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date	41
- art. 3 alin. (1) lit. a)	41
Decizia nr.37 din 7 decembrie 2015 (dosar nr.3306/1/2015) click pentru vizualizare pe site	41
Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961	42
- art. 5 alin. (1) lit. a) și lit. b) teza finală	42
Decizia nr.73 din 7 noiembrie 2022 (dosar nr. 1572/1/2022) click pentru vizualizare pe site	42
Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, forma anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului -	42
- art. 21 alin. (4)	42
Decizia nr.44 din 15 iunie 2020 (dosarul nr.669/1/2020) click pentru vizualizare pe site	42
Legea partidelor politice nr. 14/2003	43
- art. 1 și art. 2	43
Decizia nr.65 din 24 octombrie 2022 (dosar nr. 1319/1/2022) click pentru vizualizare pe site	43
Legea minelor nr. 85/2003	43
- art. 15 și 44	43
Decizia nr.27 din 24 aprilie 2017 (Dosar 303/1/2017) click pentru vizualizare pe site	43

Legea petrolului nr.238/2004	43
- art.1	43
Decizia nr.25 din 29 iunie 2015 (dosar nr.1228/1/2015) click pentru vizualizare pe site	43
Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor	44
- art. 55 alin. (3)	44
Decizia nr.10 din 10 februarie 2020 (dosar nr. 2957/1/2019) click pentru vizualizare pe site	44
- art. 76 alin. (2)	44
Decizia nr.43 din 15 iunie 2020 (dosarul nr.608/1/2020) click pentru vizualizare pe site	44
Metodologia privind stabilirea răspunderii patrimoniale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare	44
- art. 22	44
Decizia nr.43 din 15 iunie 2020 (dosarul nr.608/1/2020) click pentru vizualizare pe site	44
Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	45
- art. 47 alin. (5)	45
Decizia nr.59 din 24 septembrie 2018 (dosar nr.1315/1/2018) click pentru vizualizare pe site	45
Decizia nr.60 din 24 septembrie 2018 (dosar nr.1316/1/2018) click pentru vizualizare pe site	45
Legea nr. 340/2004 privind instituția prefectului	45
- art. 19 alin. (1) lit. a) și e) – în legătură cu interpretarea dispozițiilor art.3 din Legea nr.554/2004	45
Decizia nr.11 din 11 mai 2015 (dosar nr.447/1/2015) click pentru vizualizare pe site	45
Decizia nr.26 din 10 octombrie 2016 (dosar nr.1276/1/2016) click pentru vizualizare pe site	45
Legea nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali	46
- art. 9 alin. (3) și (4) și art. 12 alin. (3)	46
Decizia nr.45 din 12 iunie 2017 (dosar 863/1/2017) click pentru vizualizare pe site	46
- art. 12 alin. (3)	46
Decizia nr.67 din 2 noiembrie 2020 (dosarul nr. 1907/1/2020) click pentru vizualizare pe site	46
- art. 15 alin. (2) lit. b).	46
Decizia nr.69 din 9 octombrie 2017 (dosarul nr.2003/1/2017) click pentru vizualizare pe site	46
- art.15 alin.(2) lit.e).	47
Decizia nr.18 din 8 iunie 2015 (dosar nr.1063/1/2015) click pentru vizualizare pe site	47
Legea nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și instituturile culturale românești din străinătate	47
- art.67 alin.4.	47
- anexa 4	47
Decizia nr.46 din 18 iunie 2018 (dosar nr.575/1/2018) click pentru vizualizare pe site	47
Legea nr. 273/2006 privind finanțele locale	47
- art. 2 alin. (1) pct. 39	47
Decizia nr.28 din 24 aprilie 2017 (Dosar 304/1/2017) click pentru vizualizare pe site	47
- art. 3 alin. (1)	48
Decizia nr.66 din 2 octombrie 2017 (dosarul nr.1055/1/2017) click pentru vizualizare pe site	48
Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale	48
- art. 9	48
Decizia nr.74 din 18 octombrie 2021 (dosar nr. 2007/1/2021) click pentru vizualizare pe site	48

Legea nr. 446/2006, privind pregătirea populației pentru apărare	48
- art. 3	48
Decizia nr.35 din 15 mai 2017 (Dosar 4132/1/2016) click pentru vizualizare pe site	48
Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap	49
- art. 54	49
Decizia nr.25 din 10 aprilie 2017 (Dosar 3970/1/2016) click pentru vizualizare pe site	49
Legea nr. 46/2008 – Codul silvic	49
- art. 97 alin. (1) lit. b).	49
Decizia nr.26 din 10 aprilie 2017 (Dosar 125/1/2017) click pentru vizualizare pe site	49
- art. 120 alin. (4)	49
Decizia nr.72 din 11 octombrie 2021 (dosar nr. 2131/1/2021) click pentru vizualizare pe site	49
Legea nr. 287/2009 privind Codul civil	50
- art. 2.517 și următoarele	50
Decizia nr.74 din 16 noiembrie 2020 (dosarul nr. 2196/1/2020) click pentru vizualizare pe site	50
Legea 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional.	50
- art. 7	50
Decizia nr.8 din 19 februarie 2018 (Dosar nr.2614/1/2017) click pentru vizualizare pe site	50
Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010	51
- art. 3 pct. 18	51
Decizia nr.66 din 2 octombrie 2017 (dosarul nr.1055/1/2017) click pentru vizualizare pe site	51
Legea nr.118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	51
- art.9	51
Decizia nr.16 din 8 iunie 2015 (dosar nr.689/1/2015) click pentru vizualizare pe site	51
Lege nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă	51
- art.72	51
Decizia nr.7 din 30 iunie 2014 (dosar nr.5/1/2014/HP/C) click pentru vizualizare pe site	51
Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	52
- art. 25 alin. (2)	52
Decizia nr.69 din 9 octombrie 2017 (dosarul nr.2003/1/2017) click pentru vizualizare pe site	52
Decizia nr.14 din 26 martie 2019 (dosar nr.3446/1/2018) click pentru vizualizare pe site	52
- art. 26 alin. (3) teza întâi	53
Decizia nr.74 din 16 noiembrie 2020 (dosarul nr. 2196/1/2020) click pentru vizualizare pe site	53
Legea cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice	53
- art. 2 alin. (1) lit. b).	53
Decizia nr.54 din 3 iulie 2017 (dosar 591/1/2017) click pentru vizualizare pe site	53
- art. 4 din anexa nr. VII	53
Decizia nr.15 din 17 februarie 2020 (dosar nr. 3029/1/2019) click pentru vizualizare pe site	53
- art. 11 alin. (3), alin. (5) și alin. (6) din anexa nr. VII	54
Decizia nr.35 din 15 mai 2017 (Dosar 4132/1/2016) click pentru vizualizare pe site	54
- art. 20 alin. (1) și (2) din Anexa VII	54

Decizia nr.9 din 19 februarie 2018 (Dosar nr.2632/1/2017) click pentru vizualizare pe site	54
- art. 30	54
Decizia nr.54 din 25 iunie 2018 (dosar nr.807/1/2018) click pentru vizualizare pe site	54
- art. 77 alin. (2) din Anexa VII	55
Decizia nr.30 din 15 mai 2017 (Dosar 4151/1/2016) click pentru vizualizare pe site	55
- anexa V	55
Decizia nr.46 din 18 iunie 2018 (dosar nr.575/1/2018) click pentru vizualizare pe site	55
Legea educației naționale nr. 1/2011	55
- art. 96 alin. (2)	55
Decizia nr.80 din 22 noiembrie 2021 (dosar nr. 2056/1/2021) click pentru vizualizare pe site	55
- art.120	55
Decizia nr.15 din 8 iunie 2015 (dosar nr.590/1/2015) click pentru vizualizare pe site	55
Legea nr. 416/2011 privind venitul minim garantat	56
- art. 12 alin. (5)	56
Decizia nr.78 din 12 noiembrie 2018 (dosar nr.1970/1/2018) click pentru vizualizare pe site	56
Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001	56
- art. 24 alin. (1) și (2)	56
Decizia nr.78 din 12 noiembrie 2018 (dosar nr.1970/1/2018) click pentru vizualizare pe site	56
Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	57
- art. 32 – în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004	57
Decizia nr.35 din 31 octombrie 2016 (dosar nr.2200/1/2016) click pentru vizualizare pe site	57
Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative	57
- art. II alin. (4)	57
Decizia nr.17 din 13 martie 2017 (Dosar 3774/1/2016) click pentru vizualizare pe site	57
Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților	57
- art. 4 alin. (1) lit. b)	57
- art. 15 alin. (2)	57
Decizia nr.29 din 2 martie 2020 (dosar nr. 3167/1/2019) click pentru vizualizare pe site	57
Legea nr. 293/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe	58
- art. II	58
Decizia nr.78 din 12 noiembrie 2018 (dosar nr.1970/1/2018) click pentru vizualizare pe site	58
Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale	58
Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale	58
- art.161	58
Decizia nr.45 din 19 septembrie 2022 (dosar nr. 1001/1/2022) click pentru vizualizare pe site	58

Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	59
- art. 28 alin. (1)	59
Decizia nr.66 din 1 octombrie 2018 (dosar nr.1320/1/2018) click pentru vizualizare pe site	59
- art. 68	59
Decizia nr.44 din 11 iunie 2018 (dosar nr.702/1/2018) click pentru vizualizare pe site	59
- art. 611 alin. (1)	59
Decizia nr.38 din 23 septembrie 2019 (dosar nr.1794/1/2019) click pentru vizualizare pe site	59
Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	60
- art. 1 din Anexa VIII Cap. I lit. B	60
Decizia nr.46 din 22 iunie 2020 (dosarul nr.793/1/2020) click pentru vizualizare pe site	60
- art. 3 și 4 din anexa nr. VI	60
Decizia nr.15 din 17 februarie 2020 (dosar nr. 3029/1/2019) click pentru vizualizare pe site	60
- art. 22 alin. (2)	60
- art. 38	60
Decizia nr.24 din 2 martie 2020 (dosar nr. 3348/1/2019)	60
- Nota 2 lit. c) pct. II lit. A, cap. I din Anexa nr. VIII	61
- art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6)	61
Decizia nr.82 din 26 noiembrie 2018 (dosar nr.2450/1/2018) click pentru vizualizare pe site	61
- dispozițiile Anexei VIII, cap. II, lit. A, pct. II, subpct. 6.2 lit. a), pct. 1 în corelare cu dispozițiile art. 38	61
Decizia nr.37 din 7 mai 2020 (dosarul nr.291/1/2020) click pentru vizualizare pe site	61
Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19	62
- art. 4 alin. (5)	62
Decizia nr.18 din 4 aprilie 2022 (dosar nr. 3160/1/2021)	62
• ORDONANȚE DE URGENȚĂ	62
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”	62
- art. 6 alin. (6) din anexa nr. 3	62
- art. 6 alin. (7) teza a treia din anexa nr. 3	62
Decizia nr.14 din 5 martie 2018 (Dosar nr.2875/1/2017) click pentru vizualizare pe site	62
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	63
- art. 7	63
Decizia nr.39 din 23 septembrie 2019 (dosar nr.1812/1/2019) click pentru vizualizare pe site	63
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	63
- art. 109	63
Decizia nr.4 din 30 ianuarie 2017 (dosar 3478/1/2016) click pentru vizualizare pe site	63
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației	64
- art.29	64
Decizia nr.7 din 30 iunie 2014 (dosar nr.5/1/2014/HP/C) click pentru vizualizare pe site	64
Decizia nr.15 din 8 iunie 2015 (dosar nr.590/1/2015) click pentru vizualizare pe site	64

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006	64
- art. 2 alin. (1) lit. a	64
Decizia nr.35 din 6 iunie 2022 (dosar nr. 679/1/2022) click pentru vizualizare pe site	64
- art. 17 alin. (2)	65
Decizia nr.35 din 6 iunie 2022 (dosar nr. 679/1/2022) click pentru vizualizare pe site	65
- art. 61 alin. (2)	65
Decizia nr.35 din 6 iunie 2022 (dosar nr. 679/1/2022) click pentru vizualizare pe site	65
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului	65
- art. 5 lit. d)	65
Decizia nr.65 din 24 octombrie 2022 (dosar nr. 1319/1/2022) click pentru vizualizare pe site	65
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu	65
- art. 9 alin. (1) lit. a)	65
Decizia nr.9 din 6 aprilie 2020 (dosarul nr.3144/1/2019) click pentru vizualizare pe site	65
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției	65
- art. 13 alin. (1) lit. a)	65
Decizia nr.24 din 29 iunie 2015 (dosar nr.1406/1/2015) click pentru vizualizare pe site	65
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	66
- art. 2 lit. b)	66
Decizia nr. 56 din 11 septembrie 2017 (dosarul nr.1047/1/2017) click pentru vizualizare pe site	66
Ordonanța de urgență a Guvernului nr.44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale	66
- art. 6 alin. (1)	66
Decizia nr.84 din 13 decembrie 2021 (dosar nr. 2482/1/2021) click pentru vizualizare pe site	66
Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici	66
- art.8	66
Decizia nr.17 din 8 iunie 2015 (dosar nr.862/1/2015) click pentru vizualizare pe site	66
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță	67
- art. 1 alin. (2)	67
Decizia nr.9 din 20 februarie 2017 (dosar 3317/1/2016) click pentru vizualizare pe site	67
- art. 1 alin. (2)	67
Decizia nr.39 din 29 mai 2017 (Dosar 4153/1/2016) click pentru vizualizare pe site	67
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc	68
- art. 14 alin. (2) lit. b), pct. (v) B	68
Decizia nr.17 din 13 martie 2017 (Dosar 3774/1/2016) click pentru vizualizare pe site	68
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din OUG 37/2008 privind reglementarea unor masuri financiare in domeniul bugetar	68
- art. 15 alin. (2)	68
Decizia nr.39 din 29 mai 2017 (Dosar 4153/1/2016) click pentru vizualizare pe site	68

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora	68
Decizia nr.21 din 2 martie 2020 (dosar nr. 3169/1/2019) click pentru vizualizare pe site	68
- art. 21	69
Decizia nr.43 din 15 iunie 2020 (dosarul nr.608/1/2020) click pentru vizualizare pe site	69
Ordonanța de urgență nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	69
- art. 9	69
Decizia nr.39 din 29 mai 2017 (Dosar 4153/1/2016) click pentru vizualizare pe site	69
Ordonanța de urgență a Guvernului nr.9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule	69
Decizia nr.11 din 20 octombrie 2014 (dosar nr.7/1/2014/HP/C) click pentru vizualizare pe site	69
Decizia nr.12 din 20 octombrie 2014 (dosar nr.8/1/2014/HP/C) click pentru vizualizare pe site	70
- art.4	70
Decizia nr.13 din 20 octombrie 2014 (dosar nr.9/1/2014/HP/C) click pentru vizualizare pe site	70
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	70
Decizia nr.2 din 22 ianuarie 2018 (Dosar nr.2351/1/2017) click pe site pentru vizualizare	70
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	70
- art. 5 alin. (1)	70
Decizia nr.22 din 3 aprilie 2017 (Dosar 3971/1/2016) click pentru vizualizare pe site	70
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar si sistemului public de asistenta sociala in anul 2015	71
- art.1 alin. (1) și art. 3	71
Decizia nr.78 din 12 noiembrie 2018 (dosar nr.1970/1/2018) click pentru vizualizare pe site	71
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015	71
- 1 alin. (5¹)	71
Decizia nr.23 din 26 septembrie 2016 (dosar nr.1733/1/2016) click pentru vizualizare pe site	71
- art. 1 alin. (5¹)	72
Decizia nr.54 din 3 iulie 2017 (dosar 591/1/2017) click pentru vizualizare pe site	72
- art. 5 alin. (11)	72
Decizia nr.8 din 20 februarie 2017 (dosar 3285/1/2016) click pentru vizualizare pe site	72
- art. 11	72
Decizia nr.54 din 25 iunie 2018 (dosar nr.807/1/2018) click pentru vizualizare pe site	72
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	73
- art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (1)³	73
Decizia nr.49 din 18 iunie 2018 (dosar nr.731/1/2018) click pentru vizualizare pe site	73
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative	73
- art. 1 alin. (1)	73

Decizia nr.13 din 17 februarie 2020 (dosar nr. 2872/1/2019) click pentru vizualizare pe site	73
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 pentru completarea art. 67 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	74
- <i>art. II</i>	74
Decizia nr.15 din 14 martie 2022 (dosar nr. 2990/1/2021) click pentru vizualizare pe site	74
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57 din 3 iulie 2019 privind Codul administrativ	74
- <i>art. 527 alin. (1)</i>	74
Decizia nr.18 din 13 martie 2023 (dosar nr. 2018/1/2022)	74
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2	74
- <i>art. XV alin. (11) raportat la art. XV alin. (1)</i>	74
Decizia nr.29 din 16 mai 2022 (dosar nr. 323/1/2022) click pentru vizualizare pe site	74
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2020 pentru instituirea unor măsuri active de sprijin destinate angajaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru modificarea unor acte normative	75
- <i>art. I alin. (1)</i>	75
Decizia nr.50 din 26 septembrie 2022 (dosar nr. 1129/1/2022) click pentru vizualizare pe site	75
• ORDONANȚE ALE GUVERNULUI	75
Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”	75
- <i>art. 5 alin. (1)</i>	75
Decizia nr.30 din 17 octombrie 2016 (dosar nr.1902/1/2016) click pentru vizualizare pe site	75
Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații	76
- <i>art. 46 alin. (1)</i>	76
Decizia nr.22 din 2 martie 2020 (dosar nr. 3232/1/2019) click pentru vizualizare pe site	76
Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	76
- <i>art. 2</i>	76
Decizia nr.1 din 18 ianuarie 2016 (dosar nr.3899/1/2015) click pentru vizualizare pe site	76
- <i>art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) (i) și alin. (3) și a art. 27</i>	76
Decizia nr.2 din 19 ianuarie 2015 (dosar nr.13/1/2014 – HP/C) click pentru vizualizare pe site	76
Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	77
- <i>art. 13 alin. (4) – în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002</i>	77
Decizia nr.43 din 21 noiembrie 2016 (dosar nr.2160/1/2016) click pentru vizualizare pe site	77
- <i>art. 31 alin. (1)</i>	77
Decizia nr.44 din 21 noiembrie 2016 (dosar nr.2551/1/2016) click pentru vizualizare pe site	77
Decizia nr.35 din 24 iunie 2019 (dosar nr. 2551/1/2016) click pentru vizualizare pe site	77
- <i>art. 15 și art. 21</i>	77
Decizia nr.4 din 30 ianuarie 2017 (dosar 3478/1/2016) click pentru vizualizare pe site	77
Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	78
- <i>art. 9 alin. (8)</i>	78

Decizia nr.43 din 21 noiembrie 2016 (dosar nr.2160/1/2016) click pentru vizualizare pe site	78
Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local	78
Decizia nr.63 din 16 decembrie 2019 (dosar nr. 2384/1/2019) click pentru vizualizare pe site	78
Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2003	78
- art. 37 alin. (1)	78
Decizia nr.35 din 6 iunie 2022 (dosar nr. 679/1/2022) click pentru vizualizare pe site	78
Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia	79
- art. 50 alin (1)	79
Decizia nr.45 din 7 iunie 2021 (dosar nr. 932/1/2021) click pentru vizualizare pe site	79
Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare	79
- art. 5 alin. (2)	79
Decizia nr.39 din 29 mai 2017 (Dosar 4153/1/2016) click pentru vizualizare pe site	79
• HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI	79
Hotărârea Guvernului nr. 1086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român	79
- art. 2 și 6	79
Decizia nr.30 din 15 mai 2017 (Dosar 4151/1/2016) click pentru vizualizare pe site	79
Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale destinate gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale și pentru aprobarea Procedurii de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond	80
- art. 6	80
Decizia nr.26 din 10 aprilie 2017 (Dosar 125/1/2017) click pentru vizualizare pe site	80
Hotărârea Guvernului nr.88/2013 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule	80
- art.1 alin.(2) din Normele metodologice	80
Decizia nr.13 din 20 octombrie 2014 (dosar nr.9/1/2014/HP/C) click pentru vizualizare pe site	80
Hotărârea Guvernului nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice	81
- art. 65, art. 104 alin. (3), art. 133 și art. 134 alin. (1)	81
Decizia nr.66 din 1 octombrie 2018 (dosar nr.1320/1/2018) click pentru vizualizare pe site	81
Hotărârea Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată	81
Decizia nr.15 din 17 februarie 2020 (dosar nr. 3029/1/2019) click pentru vizualizare pe site	81
Hotărârea Guvernului nr. 846/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată	82
Decizia nr.15 din 17 februarie 2020 (dosar nr. 3029/1/2019) click pentru vizualizare pe site	82

Hotărârea Guvernului nr. 973/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată	82
Decizia nr.15 din 17 februarie 2020 (dosar nr. 3029/1/2019) click pentru vizualizare pe site	82
Hotărârea Guvernului nr. 751/2018 pentru stabilirea categoriilor de persoane cu handicap care beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare	82
Decizia nr.24 din 2 martie 2020 (dosar nr. 3348/1/2019)	82
• ORDINE	83
Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 310/2009	83
- <i>art. 15 alin. (2)</i>	83
Decizia nr.30 din 15 mai 2017 (Dosar 4151/1/2016) click pentru vizualizare pe site	83
Ordinul comun al ministrului sănătății, ministrului mediului și pădurilor și președintelui Autorității Naționale Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/368/11/2010 privind aprobarea procedurii de avizare a produselor biocide care sunt plasate pe piață pe teritoriul României	83
- <i>art. 7¹</i>	83
Decizia nr.18 din 4 aprilie 2022 (dosar nr. 3160/1/2021)	83
Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr.6239/2012 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013-2014	83
- <i>art. 97 din Metodologia-cadru</i>	83
Decizia nr.15 din 8 iunie 2015 (dosar nr.590/1/2015) click pentru vizualizare pe site	83
Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 140 din 2 septembrie 2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile de poliție ale Ministerului Afacerilor Interne	84
- <i>art. 4</i>	84
Decizia nr.44 din 15 iunie 2020 (dosarul nr.669/1/2020) click pentru vizualizare pe site	84
• DECRETE	84
Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă	84
- <i>art. 8</i>	84
Decizia nr.43 din 15 iunie 2020 (dosarul nr.608/1/2020) click pentru vizualizare pe site	84

I. LEGEA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV NR.554/2004

- art. 1 alin. (1), (2), (6) și (8), art. 2 alin. (1) lit. a), b), c) și f) și art. 3 alin. (1)

Decizia nr.12 din 25 mai 2015 (dosar nr.479/1/2015) [click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 24 noiembrie 2014, pronunțată în dosarul nr.30461/3/2013, și stabilește că:

În condițiile Legii administrației publice locale nr.215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, unitatea administrativ-teritorială, prin autoritatea sa executivă, respectiv primarul, nu are dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ hotărârile adoptate de autoritatea sa deliberativă, respectiv consiliul local sau, după caz, Consiliul General al Municipiului București.

- art. 1 alin. (6)

Decizia nr.74 din 29 octombrie 2018 (dosar nr.1960/1/2018) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 530/100/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„Dacă termenul de 30 de zile, în care terțul care se consideră vătămat prin emiterea unei autorizații de construire în beneficiul unei alte persoane poate formula plângere prealabilă, în condițiile art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării autorizației de construire pe pagina proprie de internet a autorității administrației publice emitente sau la sediul acesteia, în condițiile art. 7 alin. (21) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă acest termen începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării panoului de identificare a investiției la locul realizării construcției, în temeiul art. 76 alin. (1) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, sau dacă acest termen curge, în toate cazurile, de la momentul la care se dovedește că terțul a luat efectiv la cunoștință de autorizația de construire ? În acest din urmă caz, termenul curge de la data când a fost cunoscută existența autorizației de construire și, eventual, conținutul său sau de la data la care terțul putea, cu eforturi rezonabile, să cunoască conținutul documentației care a stat la baza emiterii ei ?

Dacă, în situația în care au fost începute lucrările de construire, se poate considera că autorizația de construire a intrat în circuitul civil, în sensul prevederilor art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, astfel încât a devenit irevocabilă ? În situația în care răspunsul la această întrebare este afirmativ, dacă, în acest caz, ținând cont de faptul că autorizația de construire este irevocabilă, mai trebuie formulată plângere prealabilă împotriva acesteia înainte de formularea acțiunii în anulare ?”.

- art. 2 alin. (1) lit. a) și p)

Decizia nr.65 din 24 octombrie 2022 (dosar nr. 1319/1/2022) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 29 martie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 20.661/3/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) și p) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 și art. 2 din Legea partidelor politice nr. 14/2003, republicată, raportat la dispozițiile art. 5 lit. d) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, se deduce calitatea procesuală activă a reclamantului partid politic în formularea acțiunii având ca obiect anularea actului de urbanism emis de autoritatea publică locală?

- art. 2 alin. (1) lit. b)

Decizia nr.28 din 24 aprilie 2017 (Dosar 304/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin încheierea din 3 noiembrie 2016, în Dosarul nr. 391/36/2014 și, în consecință, stabilește că:

Noțiunea de „autoritate publică”, astfel cum este definită de art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu este similară cu cea de „instituție publică”, astfel cum este prevăzută de art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele locale, cu modificările și completările ulterioare.

Respinge, în rest, sesizarea ca inadmisibilă.

- art.2 alin.(2) – în legătură cu interpretarea dispozițiilor art.3 din Legea nr.554/2004

Decizia nr.26 din 10 octombrie 2016 (dosar nr.1276/1/2016) click pentru vizualizare pe site

- art.3

Decizia nr.11 din 11 mai 2015 (dosar nr.447/1/2015) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 19 iunie 2014, pronunțată în dosarul nr.612/122/2013, și stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art.3 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art.63 alin.(5) lit.e) și art.115 alin.(2) din Legea administrației publice locale nr.215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art.19 alin.(1) lit.a) și lit.e) din Legea nr.340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art.123 alin.(5) din Constituție, prefectului îi este recunoscut dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ actele administrative emise de autoritățile administrației publice locale, în înțelesul prevederilor art.2 alin.(1) lit.c) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Decizia nr.26 din 10 octombrie 2016 (dosar nr.1276/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Curtea de Apel Timișoara – Secția contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 24 februarie 2016, pronunțată în dosarul nr. 2377/115/2015 și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art. 3 – „Tutela administrativă” din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că prefectul nu poate ataca în fața instanțelor de contencios administrativ refuzul (asimilat unui act administrativ, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 554/2004) consiliului local de a pune pe ordinea de zi a ședinței și de a lua act de încetarea de drept a mandatului de consilier local înainte de termen, refuz exprimat la cererea prefectului adresată potrivit atribuțiilor reglementate de dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. a) și e) din Legea nr. 340/2004 privind instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Respinge în rest sesizarea ca inadmisibilă.

- art.4

Decizia nr.36 din 7 noiembrie 2016 (dosar nr.1867/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4225/117/2014*, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art. 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, permit invocarea excepției de nelegalitate a unui act administrativ cu caracter individual, direct în recurs.

Decizia nr.13 din 6 martie 2017 (Dosar 3554/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța – Secția I civilă, în dosarul nr. 7430/118/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (5), art. 33 alin. (3) teza ultimă și art. 64 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsura impusă prin decizia Curții de Conturi privind recuperarea prejudiciului produs prin alocarea nelegală de fonduri publice, printr-un act al administrației publice locale cu caracter individual, constatat nelegal în temeiul dispozițiilor art. 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, deschide calea recuperării sumelor de la terți beneficiari, conform dispozițiilor art. 1635 și următoarele din Codul civil ?”.

art. 7

Decizia nr.44 din 11 iunie 2018 (dosar nr.702/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1674/104/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, în forma în vigoare anterior modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2017, în sensul de a se stabili dacă sunt incidente dispozițiile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în litigiile privind executarea contractelor de achiziție publică.”

- art. 7 alin. (1)

Decizia nr.54 din 25 iunie 2018 (dosar nr.807/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1362/117/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„1. Dacă Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, reprezentând dreptul comun în materia contenciosului administrativ, este aplicabilă litigiilor de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale, din perspectiva necesității parcurgerii procedurii prealabile, în raport cu prevederile art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a

personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele statuate în Decizia nr. 9 din 29 mai 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii, respectiv, în măsura în care legea specială care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu prevede parcurgerea unei proceduri prealabile pentru anumite categorii de drepturi salariale, neprevăzând explicit nici vreo excepție cu privire la acestea de la regula generală reglementată de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, este obligatoriu ca, anterior sesizării instanței, funcționarul public să parcurgă procedura prealabilă ?

2. Dacă omisiunea parcurgerii procedurii prealabile, în termenele și în condițiile prevăzute de art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, respectiv Legea nr. 554/2004, după caz, împotriva actelor administrative ai căror beneficiari sunt funcționarii publici, prin care li s-au stabilit anterior drepturi salariale, definitivează aceste drepturi salariale stabilite prin deciziile de salarizare, consecința acestei definitivări fiind aceea că funcționarii publici nu vor mai putea solicita ulterior obligarea angajatorului, pe o altă cale judiciară, la acordarea altor drepturi salariale în afara celor stabilite în aceste decizii de salarizare, indiferent dacă actul de stabilire a drepturilor salariale face sau nu referire la componenta salarială pretinsă ?”

- art. 7 alin. (1) și (3)

Decizia nr.74 din 29 octombrie 2018 (dosar nr.1960/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 530/100/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„Dacă termenul de 30 de zile, în care terțul care se consideră vătămat prin emiterea unei autorizații de construire în beneficiul unei alte persoane poate formula plângere prealabilă, în condițiile art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării autorizației de construire pe pagina proprie de internet a autorității administrației publice emitente sau la sediul acesteia, în condițiile art. 7 alin. (21) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă acest termen începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării panoului de identificare a investiției la locul realizării construcției, în temeiul art. 76 alin. (1) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, sau dacă acest termen curge, în toate cazurile, de la momentul la care se dovedește că terțul a luat efectiv la cunoștință de autorizația de construire ? În acest din urmă caz, termenul curge de la data când a fost cunoscută existența autorizației de construire și, eventual, conținutul său sau de la data la care terțul putea, cu eforturi rezonabile, să cunoască conținutul documentației care a stat la baza emiterii ei ?

Dacă, în situația în care au fost începute lucrările de construire, se poate considera că autorizația de construire a intrat în circuitul civil, în sensul prevederilor art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, astfel încât a devenit irevocabilă ? În situația în care răspunsul la această întrebare este afirmativ, dacă, în acest caz, ținând cont de faptul că autorizația de construire este irevocabilă, mai trebuie formulată plângere prealabilă împotriva acesteia înainte de formularea acțiunii în anulare ?”.

- art. 7 alin. (6)

Decizia nr.75 din 5 noiembrie 2018 (dosar nr.2301/1/2018) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 2371/3/2014*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Față de abrogarea expresă a dispozițiilor art. 720¹ din vechiul Cod de procedură civilă, este obligatorie parcurgerea procedurii prealabile, reglementate de art. 7 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în cazul acțiunilor având ca obiect nulitatea, anularea, executarea, rezilierea sau rezoluțiunea unui contract administrativ, inclusiv în situația în care acțiunea este formulată de o autoritate publică, precum și în situația în care acțiunea este formulată de o autoritate publică la recomandarea/propunerea unui organism de control intern sau internațional ?”

- art. 8 alin. (1) teza finală

Decizia nr.20 din 20 martie 2023 (dosar nr. 1713/1/2022)

- art. 18 alin. (2)

Decizia nr.13 din 26 februarie 2018 (Dosar nr.2562/1/2017) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 3411/100/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„1. Natura juridică a certificatului de urbanism emis în scop preoperațional este aceea de act administrativ individual sau, dimpotrivă, aceea de operațiune administrativă neproducătoare de efecte juridice ?

2. În ipoteza în care prima cerere ar fi considerată inadmisibilă sau în situația în care Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că un astfel de certificat este operațiune administrativă, în ce măsură certificatul de urbanism emis în scop preoperațional poate fi cenzurat de instanță, sub aspectul legalității, în lipsa unei solicitări exprese a părții interesate, în temeiul art. 18 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

- art. 19

Decizia nr.61 din 24 septembrie 2018 (dosar nr.1381/1/2018) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 2489/98/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Interpretarea și aplicarea prevederilor art. 19 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 11 alin. (2) din același act normativ, în sensul de a se stabili care este momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție pentru introducerea acțiunii în despăgubire, respectiv de la momentul comunicării actului administrativ nelegal sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de anulare a acestui act.”

- art.21 alin.(2) teza întâi

Decizia nr.45 din 12 decembrie 2016 (dosar nr.1886/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 25 ianuarie 2016, dată în dosarul nr. 1216/33/2015 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (2) teza I din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, cererea de revizuire este admisibilă în baza unor decizii ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, indiferent de momentul pronunțării acestora și de împrejurarea invocării sau nu, în litigiul de bază, a dispozițiilor de drept european preexistente, încălcate prin hotărârea a cărei revizuire se cere.

Termenul în care poate fi formulată cererea de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 21 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 este de o lună și curge de la data comunicării hotărârii definitive, supusă revizuirii.

- art.23

Decizia nr.10 din 11 mai 2015 (dosar nr.427/1/2015) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova - Secția contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 11 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7.752/101/2013, și stabilește că:

Dispozițiile art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că hotărârea judecătorească irevocabilă/definitivă prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ produce efecte și în privința actelor administrative individuale emise în temeiul acestuia care, la data publicării hotărârii judecătorești de anulare, sunt contestate în cauze aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor judecătorești.

- art.24 alin.(1)

Decizia nr.35 din 31 octombrie 2016 (dosar nr.2200/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 22 martie 2016, pronunțată în dosarul nr. 24103/3/2013 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să se țină seama de termenele prevăzute de acest articol, nu și de cele reglementate de art. 32 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare.

- art. 24 alin. (1)-(3)

Decizia nr.2 din 16 ianuarie 2023 (dosar nr. 1971/1/2022) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Tribunalul București – Secția a V-a civilă prin Încheierea din 12 iulie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 19.409/299/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, în interpretarea prevederilor art. 24 alin. (1)-(3) și (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

Dispozițiile art. 24 alin. (1)-(3) din Legea nr. 554/ 2004, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că procedura de executare a unei hotărâri judecătorești definitive pronunțate de o instanță de contencios administrativ este aplicabilă inclusiv în

situația în care obligația stabilită prin respectiva hotărâre este aceea de adoptare a unui act administrativ unilateral cu caracter individual.

Prevederile art. 24 alin. (3) și (4) din Legea nr. 554/2004 trebuie interpretate în sensul că procedura de fixare a sumei definitive datorate creditorului cu titlu de penalități se aplică inclusiv în situația în care, prin titlul executoriu, instanța de judecată a stabilit penalități aplicabile părții obligate, pentru fiecare zi de întârziere, conform art. 18 alin. (5) din Legea nr. 554/ 2004.

Decizia nr.17 din 13 martie 2023 (dosar nr. 1759/1/2022)

Respinge, ca inadmisibile, sesizările formulate de Tribunalul București – Secția a III-a civilă, prin Încheierea din 5 iulie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 20.854/299/2022, prin Încheierea din 5 iulie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 22.019/299/2022 și prin Încheierea din 2 august 2022, pronunțată în Dosarul nr. 21.097/299/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

“În interpretarea și aplicarea art. 24 alin. (1)-(3) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, procedura de executare a unei hotărâri judecătorești definitive, pronunțate de o instanță de contencios administrativ, se aplică inclusiv în situația în care obligația stabilită prin hotărârea respectivă este aceea de adoptare a unui act administrativ unilateral cu caracter individual?”.

- art. 24 alin. (4)

Decizia nr.12 din 22 februarie 2018 (Dosar nr.3341/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Curtea de Apel Iași – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 2711/99/2016 și, în consecință, stabilește că: În interpretarea prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare:

- termenul în care creditorul poate solicita fixarea sumei ce i se datorează de către debitor cu titlu de penalități este termenul de prescripție a executării silite, de 3 ani, reglementat de art. 706 din Codul de procedură civilă, termen care curge de la data executării obligației sau, în caz de neexecutare, de la data expirării termenului de trei luni, înăuntrul căruia debitorul avea posibilitatea să execute în natură obligația;
- penalitățile stabilite în procent pe zi de întârziere se calculează de la momentul indicat în încheierea pronunțată în cadrul procedurii reglementate de art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, până la executarea obligației, dar nu mai târziu de momentul expirării termenului de trei luni, înăuntrul căruia debitorul avea posibilitatea să execute în natură obligația, în caz de neexecutare;
- în cadrul procedurii reglementate de art. 24 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, instanța de judecată poate stabili valoarea obiectului obligației la care se aplică penalitățile de întârziere stabilite în procent pe zi de întârziere, în ipoteza în care instanța prevăzută la art. 24 alin. (3) din aceeași lege nu a stabilit acest lucru.

Decizia nr.21 din 5 aprilie 2021 (dosar nr.63/1/2021) click pe site pentru vizualizare

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași - Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4088/99/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 138/2014, după pronunțarea de către instanța de executare asupra cererii creditorului de fixare a sumei datorate cu titlu de penalități sau, în lipsa unei astfel de cereri, după împlinirea termenului de prescripție a executării silite, nu mai este admisibilă

formularea de către creditor, în temeiul acestei norme speciale, a cererii de stabilire a despăgubirilor pentru neexecutarea în natură a obligației de a face care implică faptul personal al debitorului.

[Decizia nr.2 din 16 ianuarie 2023 \(dosar nr. 1971/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

- art. 24 alin. (5)

[Decizia nr.3 din 29 februarie 2016 \(dosar nr.4149/1/2015\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Curtea de Apel Constanța – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal prin Încheierea din 15 octombrie 2015, pronunțată în dosarul nr. 2434/118/2012* și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art. 24 alin. (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, introduse prin Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, se aplică și în ipoteza executării obligațiilor stabilite prin hotărâri judecătorești rămase definitive înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 138/2014.

II. CODUL FISCAL ȘI CODUL DE PROCEDURĂ FISCALĂ

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

- art. 3 lit. b)

[Decizia nr.34 din 24 mai 2021 \(dosar nr. 527/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești -Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 1805/90/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

În raport de principiul fiscal al certitudinii impunerii, art. 3 lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv art. 3 lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 30/2019 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare, veniturile din transferul de monedă virtuală trebuiau considerate venit impozabil „din alte surse” în accepțiunea art. 78 alin. (2) din Legea nr. 571/2003, respectiv art. 114 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, beneficiarului obligației revenindu-i obligația declarării acestuia?

- art. 18

[Decizia nr.16 din 13 martie 2023 \(dosar nr. 1203/1/2022\)](#)

Admite sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 7 aprilie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 7.878/2/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, baza de impozitare folosită la determinarea impozitului minim în cotă de 5% în cazul pariurilor în cotă fixă, se constituie din totalitatea sumelor colectate de operatorul economic de la jucătorii participanți.

- art. 55 alin. (2) lit. j¹)

Decizia nr.47 din 19 iunie 2017 (dosar 461/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarul nr. 13699/3/2016, privind interpretarea dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. j¹), art. 296⁴ alin. (1) lit. k), art. 296¹⁵ lit. o) și art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă despăgubirile acordate prin hotărâri judecătorești definitive, reprezentând contravaloarea tichetelor de masă, au regimul fiscal al drepturilor din salarii sau asimilate salariilor în vederea impunerii ori păstrează regimul tichetelor de masă neacordate în natură de angajator, în privința contribuțiilor sociale individuale obligatorii.

- art. 55 alin. (2) lit. j¹)

Decizia nr.4 din 22 ianuarie 2018 (Dosar nr.2524/1/2017) click pe site pentru vizualizare

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Curtea de Apel Alba Iulia - Secția civilă, în dosarele nr. 4337/107/2016 și nr. 4768/107/2016, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă dobânda legală penalizatoare acordată prin hotărâri judecătorești pentru eșalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale, reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare [art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare], supuse impozitării și plății celorlalte contribuții sau reprezintă despăgubiri în sensul art. 42 lit. b) din Legea nr. 571/2003 [art. 62 lit. h) din Legea nr. 227/2015], nesupuse impozitului”.

- art. 78 alin. (2)

Decizia nr.34 din 24 mai 2021 (dosar nr. 527/1/2021) click pentru vizualizare pe site

- art. 101 alin. (6) și (8)

Decizia nr.53 din 28 iunie 2021 (dosar nr. 1131/1/2021 click pentru vizualizare pe site)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești – Secția I civilă, în dosarul nr. 3199/109/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 101 alin. (6) și (8) din Codul fiscal privind data în raport de care se stabilește cota de impozit ce se aplică diferențelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, respectiv se defalcă pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat pentru fiecare din aceste perioade sau se reține integral în raport de data efectuării plății.

- *art. 114 alin. (1)*

[Decizia nr.34 din 24 mai 2021 \(dosar nr. 527/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

- *art. 126 alin. (1) lit. a)*

[Decizia nr.48 din 19 iunie 2017 \(dosar 390/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a IV-a civilă, în dosarul nr. 34946/3/2013, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 126 alin. (1) lit. a) și art. 129 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 98 alin. (1) lit. g¹ și art. 106⁵ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, colectarea de către organismul de gestiune colectivă a remunerațiilor cuvenite artiștilor interpreți și executanți pentru radiodifuzarea sau comunicarea publică a înregistrărilor sonore conținând fixarea prestațiilor artistice ale acestora nu reprezintă o operațiune impozabilă din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

- *art. 127 alin. (4)*

[Decizia nr.27 din 10 octombrie 2016 \(dosar nr.1731/1/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin încheierea nr. 710 din 10 martie 2016, pronunțată în dosarul nr. 1650/46/2013 și, în consecință, stabilește că:

O unitate administrativ-teritorială care încheie contracte de execuție de lucrări pentru realizarea unor obiective finanțate din bugetul de stat, utilizate ulterior pentru realizarea de operațiuni impozabile, acționează de manieră independentă, în calitate de persoană impozabilă în sensul art. 127 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, având drept de deducere a TVA aferentă lucrărilor în cauză, în măsura în care taxa nu a fost anterior decontată de la bugetul de stat/ valoarea contractului de finanțare nu a inclus TVA.

- *art. 129*

[Decizia nr.48 din 19 iunie 2017 \(dosar 390/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

- *art. 147³*

[Decizia nr.28 din 16 aprilie 2018 \(dosar nr.95/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 1620/84/2015, și, în consecință, stabilește că:

Prevederile art. 147³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal se interpretează în sensul că dacă s-a constatat, prin hotărâre definitivă, că o creanță fiscală nu poate fi valorificată în procedura insolvenței reglementată de Legea nr. 85/2006, ca urmare a depunerii tardive a acesteia, aceeași creanță nu mai poate fi valorificată de organul fiscal în procedura soluționării cererii de rambursare a T.V.A., formulată de debitoarea aflată în procedura insolvenței.

- art. 152² alin. (2), (3) și (7)

[Decizia nr.84 din 13 decembrie 2021 \(dosar nr. 2482/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia – Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.698/97/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 152² alin. (2), (3) și (7) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și, respectiv, a dispozițiilor art. 152² alin. (13) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 64 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

1. Regimul fiscal special reglementat pentru operațiuni second hand de art. 152² alin. (4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și persoanelor fizice care nu au îndeplinit obligația prevăzută de art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale și care au efectuat activitate economică de revânzare autoturisme second hand, atunci când înscrierea ca plătitor de TVA s-a efectuat din oficiu de organul fiscal, dacă se dovedește îndeplinirea de către persoana impozabilă a condițiilor de fond prevăzute de art. 152² alin. (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

2. Aplicarea regimului special prevăzut de art. 152² alin. (4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, de către organul fiscal care a dispus înscrierea din oficiu a persoanei ca plătitoare de TVA nu este condiționată de îndeplinirea condițiilor de formă stabilite prin art. 152² alin. (13) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 64 alin (7) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, dacă se dovedește îndeplinirea de către persoana impozabilă a condițiilor de fond prevăzute de art. 152² alin. (4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- art. 152² alin. (4)

[Decizia nr.84 din 13 decembrie 2021 \(dosar nr. 2482/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

- art. 152² alin. (13)

[Decizia nr.84 din 13 decembrie 2021 \(dosar nr. 2482/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

- art. 154 alin. (1) lit. i)

[Decizia nr.35 din 6 iunie 2022 \(dosar nr. 679/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 2281/117/2021, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 154 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal; art. 2 alin. (1) lit. a), art. 17 alin. (2), art. 61 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare; art. 37 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare, categoria profesională a polițiștilor, în perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr.

158/2005, beneficiază de salariu sau indemnizație aferentă certificatelor medicale, iar acest drept este sau nu exceptat de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate?

- art. 267 alin. (4)

Decizia nr.27 din 24 aprilie 2017 (Dosar 303/1/2017) [click pentru vizualizare pe site](#)

Admite, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin încheierea din 15 decembrie 2016, în dosarul nr. 628/59/2014 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 267 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 lit. e) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 15 și 44 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări este datorată independent de existența taxei anuale pentru activitatea de prospecțiune, explorare și exploatarea resurselor minerale și redevența minieră.

Respinge, în rest, sesizarea ca inadmisibilă.

- art. 296⁴ alin. (1) lit. k)

Decizia nr.47 din 19 iunie 2017 (dosar 461/1/2017) [click pentru vizualizare pe site](#)

Decizia nr.63 din 1 octombrie 2018 (dosar nr.1685/1/2018) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești - Secția I civilă în dosarul nr. 4656/109/2016 cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „interpretarea dispozițiilor art. 296⁴ alin. (1) lit. k) din Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, respectiv art. 139 alin. (1) lit. i) și art. 155 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227 din 8 septembrie 2015 privind Codul fiscal, în sensul dacă există sau nu obligația de plată a C.A.S. și C.A.S.S. și pentru veniturile reprezentate de dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești ce constituie titluri executorii”.

- art. 296¹⁵ lit. o)

Decizia nr.47 din 19 iunie 2017 (dosar 461/1/2017) [click pentru vizualizare pe site](#)

- art. 296¹⁸

Decizia nr.14 din 6 martie 2017 (Dosar 3777/1/2016) [click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov - Secția civilă, în dosarul nr. 4113/62/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 296¹⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 29 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la titlul IX² din Codul fiscal, în situația categoriei profesionale a procurorilor, sintagma „loc de realizare al venitului” are în vedere desfășurarea unui singur raport de serviciu, în sensul unui singur loc de realizare al venitului, indiferent de desfășurarea activității în unități diferite de parchet.

- art. 296¹⁸ alin. (5¹)

Decizia nr.47 din 19 iunie 2017 (dosar 461/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

- pct. 64 alin. (7)

Decizia nr.84 din 13 decembrie 2021 (dosar nr. 2482/1/2021) click pentru vizualizare pe site

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

- art. 21 și art. 22

Decizia nr.8 din 19 februarie 2018 (Dosar nr.2614/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a IV-a civilă, în dosarul nr. 47842/3/2015**, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 40 din Legea nr. 10/1995, forma în vigoare în anul 2010, coroborate cu art. 7 din Legea nr. 329/2009 și poziția 5 din anexa nr. 1 la aceeași lege, precum și cu prevederile art. 21 și art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, obligația de plată a sumei echivalente cu cota de 0,70% din cheltuielile pentru executarea construcțiilor și a lucrărilor prevăzute la art. 2 din Legea nr. 10/1995 și pentru care se emit, în condițiile legii, autorizații de construire, este o obligație fiscală.

În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 40 din Legea nr. 10/1995, forma în vigoare în anul 2010, coroborate cu prevederile art. 91 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, obligația fiscală de plată a cotei prevăzute de art. 40 din Legea nr. 10/1995 se supune termenului de prescripție de 5 ani, specific raporturilor juridice fiscale.

- art. 91, art.131

Decizia nr.1 din 14 ianuarie 2019(dosar nr. 2678/1/2018)click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București - Secția a V-a civilă, în dosarul nr. 13.382/4/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile vizând interpretarea dispozițiilor art. 91 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (art. 110 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare) și a dispozițiilor art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 (art. 215 din Legea nr. 207/2015), în sensul de a stabili dacă, în ipoteza în care s-a dispus o condamnare pentru evaziune fiscală și obligarea condamnatului la plata sumelor datorate bugetului de stat (debit principal și accesorii), prescripția dreptului de a stabili obligațiile fiscale și prescripția dreptului de a cere executarea silită curg de la data săvârșirii faptelor sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

- art. 120 alin. (1)

Decizia nr.86 din 10 decembrie 2018 (dosar nr.1980/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 829/33/2013*, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea art. 120 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare – în forma republicată la 31 iulie 2007 – majorările de întârziere au caracterul unor sancțiuni fiscale.

În privința majorărilor de întârziere reglementate în perioada 2007 - 1 iulie 2010, se poate aplica principiul proporționalității, astfel cum Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut în hotărârea din 9 iulie 2015, pronunțată în *cauza C-183/14 Salomie și Oltean*.

În interpretarea art. 120 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2010, aprobată prin Legea nr. 46/2011, dobânzile nu au caracterul unor sancțiuni fiscale.

În privința dobânzilor nu se poate aplica principiul proporționalității, astfel cum Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut în hotărârea din 9 iulie 2015, pronunțată în *cauza C-183/14 Salomie și Oltean*.

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

- art. 23 alin. (3) și (4)

Decizia nr.20 din 20 martie 2023 (dosar nr. 1713/1/2022)

- art. 220 alin. (3) și (5)

Decizia nr.66 din 2 octombrie 2017 (dosarul nr.1055/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Bacău - Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4754/270/2016.

În interpretarea dispozițiilor art. 623 din Codul de procedură civilă raportat la art. 220 alin. (3) și (5) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare și art. 3 pct. 18 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată stabilește că:

Executarea silită a titlurilor executorii - hotărâri judecătorești privind creanțe bugetare, datorate în temeiul unor raporturi juridice contractuale care se fac venit la bugetul consolidat al statului, se realizează prin executori fiscali, ca organe de executare silită ale statului.

- art. 226 alin. (3)

Decizia nr.66 din 2 octombrie 2017 (dosarul nr.1055/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Decizia nr.16 din 8 aprilie 2019 (dosar nr.3398/1/2018)click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați – Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 3521/91/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la alin. (1) al aceluiași articol, o hotărâre judecătorească în materie civilă, referitoare la restituirea despăgubirilor acordate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pronunțată în favoarea unei instituții publice finanțate de la bugetul de stat, precum Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, este asimilată, în vederea executării, unui titlu executoriu referitor la creanțe bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale.

În interpretarea art. 226 alin. (10) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la art. 227 alin. (8) din același cod, în cadrul

executării silite a creanțelor datorate unor instituții publice finanțate de la bugetul de stat, prevăzute de hotărâri judecătorești care nu cuprind obligații de plată a unor dobânzi și penalități de întârziere, organele fiscale nu pot calcula și stabili din oficiu, prin titluri executorii fiscale (în lipsa unor dispoziții ale titlului executoriu trimis spre executare), obligații fiscale accesorii, precum dobânzi și penalități de întârziere.

- art. 226 alin. (10)

Decizia nr.16 din 8 aprilie 2019 (dosar nr.3398/1/2018)click pentru vizualizare pe site

- art. 227 alin. (8)

Decizia nr.16 din 8 aprilie 2019 (dosar nr.3398/1/2018)click pentru vizualizare pe site

- art. 266 alin. (4¹)

Decizia nr.20 din 20 martie 2023 (dosar nr. 1713/1/2022)

- art. 281 alin. (2)

Decizia nr.20 din 20 martie 2023 (dosar nr. 1713/1/2022)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 30 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 4.838/99/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

În interpretarea și aplicarea art. 281 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la prevederile art. 8 alin. (1) teza finală din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, motivele de nelegalitate invocate în cererea de anulare a deciziei de soluționare a contestației și a actelor administrative fiscale la care aceasta se referă nu sunt limitate la cele invocate în contestația administrativă.

În interpretarea și aplicarea art. 266 alin. (4¹) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, anularea obligației fiscale datorate de debitorul persoană fizică care desfășoară activități în mod independent, ca urmare a radierii debitorului din registrul în care a fost înregistrat potrivit legii, nu împiedică preluarea obligației fiscale de către persoana fizică în condițiile art. 23 alin. (3) și (4) din Codul de procedură fiscală.

Legea nr. 227 din 8 septembrie 2015 privind Codul fiscal

- art. 76 alin. (2) lit. k)

Decizia nr.74 din 18 octombrie 2021 (dosar nr. 2007/1/2021) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 26 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3008/97/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Cum se interpretează și se aplică prevederile art. 76 alin. (2) lit. k) și art. 76 alin. (4) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care dispun că indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de

salariați, potrivit legii, pe perioada detașării în străinătate în interesul serviciului, nu constituie venit impozabil în limita plafonului stabilit, în cazul indemnizațiilor specifice detașării care sunt considerate parte a salariului minim, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale?”

- art. 76 alin. (4) lit. h)

[Decizia nr.74 din 18 octombrie 2021 \(dosar nr. 2007/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

- art. 139 alin. (1) lit. i)

[Decizia nr.63 din 1 octombrie 2018 \(dosar nr.1685/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești - Secția I civilă în dosarul nr. 4656/109/2016 cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „interpretarea dispozițiilor art. 296⁴ alin. (1) lit. k) din Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, respectiv art. 139 alin. (1) lit. i) și art. 155 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227 din 8 septembrie 2015 privind Codul fiscal, în sensul dacă există sau nu obligația de plată a C.A.S. și C.A.S.S. și pentru veniturile reprezentate de dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești ce constituie titluri executorii”.

- art. 155 alin. (1) lit. a)

[Decizia nr.63 din 1 octombrie 2018 \(dosar nr.1685/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

III. ALTE ACTE NORMATIVE

- LEGI**

Decretul-lege nr.118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat

[Decizia nr.24 din 29 martie 2018 \(dosar nr.116/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția civilă, în dosarul nr. 737/62/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă abrogarea unei norme legale ce prevede un drept în favoarea unei categorii de persoane determină încetarea efectelor actului administrativ cu caracter individual, emis anterior abrogării, prin care se constată îndreptățirea unei anumite persoane la beneficiul dreptului respectiv și, în caz afirmativ, dacă această încetare a efectelor se produce de drept sau este condiționată de revocarea sau anularea actului administrativ cu caracter individual.”

- art.1 alin.(1)

[Decizia nr.9 din 13 octombrie 2014 \(dosar nr.10/1/2014/HP/C\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apei Brașov - Secția de contencios administrativ și fiscal și, în consecință, stabilește următoarele:

1. în interpretarea dispozițiilor art.1 alin.(1) din Decretul-lege nr.118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, pot beneficia de drepturile prevăzute de decretul-lege și persoanele care făceau parte, în perioada de referință, din categorii sociale incompatibile cu orânduirea socială instaurată în România după data de 6 martie 1945, cum ar fi cazul chiaburilor, în măsura în care fac dovada că se încadrează într-una dintre ipotezele reglementate de lit. a) - e) ale aceluiași alineat și îndeplinesc și celelalte condiții impuse de lege.

2. în interpretarea dispozițiilor art.1 alin.(1) lit.d) din Decretul-lege nr.118/1990 privind acordarea unor *drepturi* persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare:

a) noțiunea de „domiciliu obligatoriu” se referă numai la situația în care a fost instituită măsura administrativă de stabilire a domiciliului obligatoriu, cu consecința îngrădirii dreptului de alegere în mod liber a domiciliului, iar nu și la cazurile în care persoana în cauză și membrii familiei sale au avut limitată doar libertatea de circulație;

b) pot beneficia de drepturile prevăzute de decretul-lege membrii familiei -soțul/soția și copiii - ai persoanei care a avut stabilit domiciliul obligatoriu și care au locuit împreună cu aceasta în perioada de referință, sub rezerva îndeplinirii aceluiași condiții ca și persoana principal vizată de măsura administrativă.

- art. 1 alin. (1) lit. a)-f)

Decizia nr.60 din 20 septembrie 2021 (dosar nr. 1618/1/2021) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Dolj – Secția contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 12 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 31/63/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„- *Legea aplicabilă stabilirii dreptului copilului aflat în situația prevăzută de art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 130/2020, este cea în vigoare la momentul formulării cererii de către copil sau cea de la data soluționării cererii de către Agenția Județeană de Plăți și Inspecție Socială, respectiv forma modificată prin Legea nr. 232/2020?*

- *Dispozițiile art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr 118/1990, în forma modificată prin Legea nr. 232/2020, se interpretează în sensul că dreptul copilului se va stabili prin reanalizarea dreptului părintelui la data depunerii cererii de către copil, urmând a se analiza dacă părintele s-ar afla la data depunerii cererii de către copil într-una din situațiile prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a)-f) din Decretul-lege nr. 118/1990 și dacă la acel moment ar întruni condițiile prevăzute de acest act normativ pentru a beneficia de indemnizație sau se va ține cont de încadrarea părintelui în una din situațiile prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a)-f) din Decretul-lege nr. 118/1990, stabilită printr-o hotărâre emisă anterior pe numele său și de faptul că hotărârile emise anterior datei de 31 iulie 1997 sunt acte administrative cu caracter jurisdicțional, care nu pot fi revocate conform Deciziilor Curții Constituționale nr. 55/2000 și nr. 56/2000?”*

- art. 1 alin. (1) lit. d); art. 10 alin. (1)

Decizia nr.29 din 24 aprilie 2017 (Dosar 438/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Braşov – Secţia de contencios administrativ şi fiscal, prin încheierea din 3 noiembrie 2016, în dosarul nr. 219/119/2016, în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„1) dacă dispoziţiile art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, pot fi interpretate în sensul că din categoria persoanelor îndreptăţite a beneficia de facilităţile şi drepturile prevăzute de acest act normativ face parte şi cel care nu a avut voie să părăsească locuinţa decât cu acordul expres al organelor de stat şi doar în situaţii speciale, fiind nevoit să se prezinte la miliţie pentru a fi verificat în virtutea stabilirii statutului de chiabur ce i-a fost atribuit;

2) dacă dispoziţiile art. 10 alin. (1) din acelaşi act normativ pot fi interpretate în sensul că dovada calităţii de persoană care a avut stabilit domiciliu obligatoriu poate fi făcută exclusiv prin declaraţii de martori;

3) dacă dezlegarea dată problemei enunţate la punctul 2 este în sens afirmativ, care sunt condiţiile pentru ca dovada exclusiv prin declaraţii de martori să fie admisibilă ?”

- art. 1 şi 10

Decizia nr.63 din 25 septembrie 2017 (dosarul nr.1510/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Braşov – Secţia de contencios administrativ şi fiscal, în dosarul nr. 194/62/2016, în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă dispoziţiile art. 1 şi 10 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, combinate cu dispoziţiile art. 14 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, pot fi interpretate în sensul că existenţa unei hotărâri judecătoreşti definitive şi/sau irevocabile, prin care s-a constatat calitatea de persoană îndreptăţită la beneficiile prevăzute de acest act normativ a unui membru al familiei reclamantului, face obligatorie recunoaşterea calităţii de persoană îndreptăţită şi a reclamantului, fără a mai fi necesară coroborarea acestei hotărâri, sau a prezumţiei pe care o generează, cu alte probe.”

- art. 5 alin. (6)

Decizia nr.4 din 30 ianuarie 2023 (dosar nr. 2287/1/2022) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Arad – Secţia a III-a de contencios administrativ şi fiscal, litigii de muncă şi asigurări sociale, în dosarul nr. 1572/108/2022, privind pronunţarea unei hotărâri prealabile şi, în consecinţă, stabileşte că:

În interpretarea şi aplicarea dispoziţiilor art. 5 alin. (6) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1208 din 10 decembrie 2020, cu modificările şi completările ulterioare, copilul înfiat cu efectele filiaţiei fireşti de alte persoane nu este exclus, pentru acest motiv, de la beneficiul drepturilor solicitate, în considerarea persecuţiei politice a părintelui său biologic.

- art. 5 alin. (7)

[Decizia nr.60 din 20 septembrie 2021 \(dosar nr. 1618/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Decizia nr.44 din 12 iunie 2017 (dosar 672/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 7461/63/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dispozițiile art. 59 alin. (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, se interpretează în sensul că:

- pentru emiterea autorizației de construire, în vederea intrării în legalitate a unei construcții edificate anterior emiterii acesteia, sunt necesare exclusiv documentele prevăzute de această dispoziție legală ? sau se interpretează în sensul că:

- sunt necesare atât documentele prevăzute de dispozițiile art. 59 alin. (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, cât și cele prevăzute de dispozițiile art. 7 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare ?”

- art. 3 lit. e)

Decizia nr.27 din 24 aprilie 2017 (Dosar 303/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin încheierea din 15 decembrie 2016, în dosarul nr. 628/59/2014 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 267 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 lit. e) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 15 și 44 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări este datorată independent de existența taxei anuale pentru activitatea de prospecțiune, explorare și exploatarea resurselor minerale și redevența minieră.

Respinge, în rest, sesizarea ca inadmisibilă.

- art. 7 alin. (21)

Decizia nr.74 din 29 octombrie 2018 (dosar nr.1960/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 530/100/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„Dacă termenul de 30 de zile, în care terțul care se consideră vătămat prin emiterea unei autorizații de construire în beneficiul unei alte persoane poate formula plângere prealabilă, în condițiile art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării autorizației de construire pe pagina proprie de internet a autorității administrației publice emitente sau la sediul acesteia, în condițiile art. 7 alin. (21) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă acest termen începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării panoului de

identificare a investiției la locul realizării construcției, în temeiul art. 76 alin. (1) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, sau dacă acest termen curge, în toate cazurile, de la momentul la care se dovedește că terțul a luat efectiv la cunoștință de autorizația de construire ? În acest din urmă caz, termenul curge de la data când a fost cunoscută existența autorizației de construire și, eventual, conținutul său sau de la data la care terțul putea, cu eforturi rezonabile, să cunoască conținutul documentației care a stat la baza emiterii ei ?

Dacă, în situația în care au fost începute lucrările de construire, se poate considera că autorizația de construire a intrat în circuitul civil, în sensul prevederilor art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, astfel încât a devenit irevocabilă ? În situația în care răspunsul la această întrebare este afirmativ, dacă, în acest caz, ținând cont de faptul că autorizația de construire este irevocabilă, mai trebuie formulată plângere prealabilă împotriva acesteia înainte de formularea acțiunii în anulare ?”.

- art.28 alin.(1), (2) și (3)

Decizia nr.35 din 27 aprilie 2020 (dosarul nr.133/1/2020) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 6701/107/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în ipoteza în care partea nu a demarat sau nu a finalizat, în termenul acordat, procedura de intrare în legalitate, iar autoritatea nu a obținut o hotărâre de demolare a construcției, prevederile art. 28 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției este unul imperativ sau de recomandare ?”

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009

- art. 76 alin. (1) lit. b)

Decizia nr.74 din 29 octombrie 2018 (dosar nr.1960/1/2018) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 530/100/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„Dacă termenul de 30 de zile, în care terțul care se consideră vătămat prin emiterea unei autorizații de construire în beneficiul unei alte persoane poate formula plângere prealabilă, în condițiile art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării autorizației de construire pe pagina proprie de internet a autorității administrației publice emitente sau la sediul acesteia, în condițiile art. 7 alin. (21) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă acest termen începe să curgă, în toate cazurile, de la data afișării panoului de identificare a investiției la locul realizării construcției, în temeiul art. 76 alin. (1) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, sau dacă acest termen curge, în toate cazurile, de la momentul la care se dovedește că terțul a luat efectiv la cunoștință de autorizația de construire ? În acest din urmă caz, termenul curge de la data când a fost cunoscută existența autorizației de construire și, eventual, conținutul său sau de la data la care terțul putea, cu eforturi rezonabile, să cunoască conținutul documentației care a stat la baza emiterii ei ?

Dacă, în situația în care au fost începute lucrările de construire, se poate considera că autorizația de construire a intrat în circuitul civil, în sensul prevederilor art. 1 alin. (6) din Legea nr. 554/2004, astfel încât a devenit irevocabilă ? În situația în care răspunsul la această întrebare este afirmativ, dacă, în acest caz, ținând cont de faptul că autorizația de construire este irevocabilă, mai trebuie formulată plângere prealabilă împotriva acesteia înainte de formularea acțiunii în anulare ?”.

Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi

- art. 2 lit. c), art. 26 lit. d) și art. 33 alin. (3)

Decizia nr. 58 din 11 septembrie 2017 (dosarul nr.1152/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1578/118/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. c), art. 26 lit. d) și art. 33 alin. (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul unui audit financiar Curtea de Conturi se poate raporta la oportunitatea încheierii unui contract de către entitatea auditată, din perspectiva alocării de fonduri publice, sau la oportunitatea adoptării unui act administrativ de către entitatea auditată și poate constata din această perspectivă existența unor abateri de la legalitate și regularitate, care au determinat producerea unor prejudicii? ”.

Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor

- art. 3

Decizia nr.15 din 8 iunie 2015 (dosar nr.590/1/2015) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 30 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr.2643/119/2013, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept: „Interpretarea dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 14 din Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată, și a dispozițiilor art. 29 alin. (4) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 120 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și art. 97 alin. (3) din Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013-2014, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 6.239/2012, este în sensul că pentru absolvenții care dețin diplome de licență condiția referitoare la acreditarea formei de învățământ absolvite trebuie sau nu îndeplinită în vederea înscrierii la etapele de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar, față de faptul că emiterea diplomelor de licență este numai prerogativa instituțiilor de învățământ superior acreditate?.”

- art. 14

Decizia nr.15 din 8 iunie 2015 (dosar nr.590/1/2015) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Braşov - Secţia de contencios administrativ şi fiscal, prin Încheierea din 30 ianuarie 2015, pronunţată în Dosarul nr.2643/119/2013, în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept: „Interpretarea dispoziţiilor art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 14 din Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituţiilor de învăţământ superior şi recunoaşterea diplomelor, republicată, şi a dispoziţiilor art. 29 alin. (4) lit. b) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calităţii educaţiei, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi a dispoziţiilor art. 120 alin. (2) din Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare, şi art. 97 alin. (3) din Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învăţământul preuniversitar în anul şcolar 2013-2014, aprobată prin Ordinul ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului nr. 6.239/2012, este în sensul că pentru absolvenţii care deţin diplome de licenţă condiţia referitoare la acreditarea formei de învăţământ absolvite trebuie sau nu îndeplinită în vederea înscrierii la etapele de mobilitate a personalului didactic din învăţământul preuniversitar, faţă de faptul că emiterea diplomelor de licenţă este numai prerogativa instituţiilor de învăţământ superior acreditate?.”

Legea nr.136/1995 privind asigurările şi reasigurările în România

- art.22

Decizia nr.4 din 14 aprilie 2014 (dosar nr.2/1/2014 – HP) click pentru vizualizare pe site

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Specializat Cluj în dosarul nr. 18785/211/2013 privind pronunţarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare şi aplicare a dispoziţiilor art. 120 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 99/2006 privind instituţiile de credit şi adecvarea capitalului, cu modificările şi completările ulterioare, coroborat cu art. 22 din Legea nr.136/1995 privind asigurările şi reasigurările în România, cu modificările şi completările ulterioare, în situaţia în care cererea de încuviinţare a executării silite a unui contract de credit este formulată de asigurătorul subrogat în drepturile creditorului instituţie bancară.

Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor

- art. 8

Decizia nr.41 din 25 mai 2020 (dosarul nr.397/1/2020) click pentru vizualizare pe site

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanţa – Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal, în dosarul nr. 1658/88/2016*, în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„În interpretarea dispoziţiilor art. 91 alin. (4) lit. a) şi art. 123 alin. (1) din Legea administraţiei publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi art. 8 din Legea nr.

219/1998 privind regimul concesiunilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru rezilierea convențională și/sau judiciară a unui contract de concesiune încheiat cu un consiliu județean este necesară adoptarea unei decizii de către consiliul județean sau rezilierea poate fi decisă doar de către președintele consiliului județean, fără a fi necesară respectarea principiului simetriei formelor ?”

Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste

- art. 5 alin. (3) raportat la art. 5 alin. (1)

Decizia nr. 56 din 11 septembrie 2017 (dosarul nr.1047/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 20249/3/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă noțiunea de «poliție politică», prevăzută de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o include și pe cea de «colaborator al Securității» (colaborator al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (3) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cu modificările ulterioare sau se referă doar la cea de «lucrător al Securității» (agent al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (2) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999, respectiv de art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008”.

Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

- art. 2 alin. (1)

Decizia nr.44 din 15 iunie 2020 (dosarul nr.669/1/2020) click pentru vizualizare pe site

- art. 54 lit. j)

Decizia nr. 56 din 11 septembrie 2017 (dosarul nr.1047/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 20249/3/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă noțiunea de «poliție politică», prevăzută de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o include și pe cea de «colaborator al Securității» (colaborator al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (3) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cu modificările ulterioare sau se referă doar la cea de «lucrător al Securității» (agent al poliției politice comuniste), astfel cum este definită

de art. 5 alin. (2) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999, respectiv de art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008”.

- art. 86 alin. (3)

Decizia nr.38 din 18 mai 2020 (dosarul nr.617/1/2020) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 15101/3/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

<< Interpretarea și aplicarea prevederilor art. 86 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, în sensul de a se stabili semnificația sintagmei de „drepturi salariale” respectiv:

- dacă prevederile art. 86 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 se completează cu prevederile art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii;

- în cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dacă prin sintagma „și celelalte drepturi” din cuprinsul art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii se înțelege sau nu și „vechimea în muncă”, „vechimea în specialitate”, „vechimea în funcția publică”, „concediul de odihnă”.>>

- art. 98 lit. f) teza a II-a

Decizia nr.12 din 27 februarie 2017 (dosar nr.3776/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 3498/100/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Aplicabilitatea dispozițiilor art. 98 lit. f) teza a II-a din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare la data de 28.12.2012 – ce vizează încetarea de drept a raportului de serviciu – în caz de condamnare prin hotărâre judecătorească definitivă pentru o altă faptă decât cele prevăzute de art. 54 lit. h) din aceeași lege la o sancțiune privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicarea art. 81-82 din Legea nr. 15/1968 privind Codul penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art. 57 alin. (1) din Codul penal din 1969”.

- art.99

Decizia nr.12 din 18 aprilie 2016 (dosar nr.603/1/2016, la care a fost conexat dosarul nr.604/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Curtea de Apel Oradea – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 5644/83/CA/2013-R, la care s-a conexat dosarul nr. 5645/83/CA/2013-R, și în consecință stabilește că:

Dispozițiile art. 99 alin. (6) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în ambele situații reglementate de art. 99 alin. (1) lit. a) din aceeași lege.

Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000

- art. 69 alin. (1)-(2), art. 71 alin. (2) lit. d), art. 71 alin. (3) lit. c) și art. 72 lit. b)

[Decizia nr.22 din 2 martie 2020 \(dosar nr. 3232/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara, în dosarul nr. 1648/30/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, art. 69 alin. (1)-(2), art. 71 alin. (2) lit. d), art. 71 alin. (3) lit. c) și art. 72 lit. b) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare – raportat la situația de speță, spre a se concluziona dacă asociațiile sportive, cluburile sportive și asociațiile județene pe ramuri de sport pot să beneficieze de sume de la bugetele locale în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 ori în condițiile prevăzute de Legea nr. 69/2000, respectiv ale Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Legea administrației publice locale nr.215/2001

- art. 5, art. 6 alin. (2), art. 21, art. 23, art. 45 alin. (1), art. 48, art. 61 alin. (1) și (2), art. 62 alin. (1), art. 63 alin. (1), art. 80, art. 82, art. 83 alin. (3), art. 115 alin. (1) lit. a), (2), (3) și (7)

[Decizia nr.12 din 25 mai 2015 \(dosar nr.479/1/2015\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 24 noiembrie 2014, pronunțată în dosarul nr.30461/3/2013, și stabilește că:

În condițiile Legii administrației publice locale nr.215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, unitatea administrativ-teritorială, prin autoritatea sa executivă, respectiv primarul, nu are dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ hotărârile adoptate de autoritatea sa deliberativă, respectiv consiliul local sau, după caz, Consiliul General al Municipiului București.

- art. 45 alin. (3)

[Decizia nr.63 din 16 decembrie 2019 \(dosar nr. 2384/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 37478/3/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

<<Hotărârile consiliului local privind atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2003, intră în sfera noțiunii de „hotărâri privind patrimoniul” folosită de art. 45 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare?>>.

- art.63 alin.(5) lit.e) – în legătură cu interpretarea dispozițiilor art.3 din Legea nr.554/2004
Decizia nr.11 din 11 mai 2015 (dosar nr.447/1/2015) click pentru vizualizare pe site

- art. 69 alin. (4)

Decizia nr.69 din 9 octombrie 2017 (dosarul nr.2003/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Botoșani – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 250/40/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 69 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare, în sensul de a lămuri ce fel de control poate efectua instanța de contencios administrativ asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar”.

- art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1)

Decizia nr.41 din 25 mai 2020 (dosarul nr.397/1/2020) click pentru vizualizare pe site

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1658/88/2016*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 91 alin. (4) lit. a) și art. 123 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 8 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru rezilierea convențională și/sau judiciară a unui contract de concesiune încheiat cu un consiliu județean este necesară adoptarea unei decizii de către consiliul județean sau rezilierea poate fi decisă doar de către președintele consiliului județean, fără a fi necesară respectarea principiului simetriei formelor ?”

- art.115 alin.(2) – în legătură cu interpretarea dispozițiilor art.3 din Legea nr.554/2004
Decizia nr.11 din 11 mai 2015 (dosar nr.447/1/2015) click pentru vizualizare pe site

Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

- art. 2 alin. (1) lit. c)

Decizia nr.37 din 7 decembrie 2015 (dosar nr.3306/1/2015) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Curtea de Apel Constanța – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 13 iulie 2015, pronunțată în dosarul nr. 8392/118/2014 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 544/2001 și art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 677/2001, numele și prenumele unei persoane reprezintă informații referitoare la date cu caracter personal, indiferent dacă, într-o situație dată, sunt sau nu suficiente pentru identificarea persoanei.

În cazul cererilor de liber acces la informații de interes public întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, atunci când informațiile de interes public și informațiile cu privire la datele cu caracter personal sunt prezente în cuprinsul aceluiași document, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informațiilor, accesul la informațiile de interes public se realizează prin anonimizarea informațiilor cu privire la datele cu caracter personal; refuzul de acces la informațiile de interes public, în condițiile în care informațiile cu privire la datele personale sunt anonimizate, este nejustificat.

- art. 6

Decizia nr.50 din 14 iunie 2021 (dosar nr. 960/1/2021) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.346/117/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„1. Dacă art. 6 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, în care este menționat termenul „persoane”, se referă și la societățile civile simple menționate la art. 1.892 din Codul civil, respectiv societatea civilă de avocați, reglementată în condițiile legii speciale, care nu are personalitate juridică, nefiind un subiect de drept distinct.

2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este unul afirmativ, solicităm a se statua dacă prezintă relevanță principiul specializării capacității de folosință pentru partea care solicită comunicarea informațiilor publice - societate civilă de avocați fără personalitate juridică.”

Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date

- art. 3 alin. (1) lit. a)

Decizia nr.37 din 7 decembrie 2015 (dosar nr.3306/1/2015) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Curtea de Apel Constanța – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 13 iulie 2015, pronunțată în dosarul nr. 8392/118/2014 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 544/2001 și art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 677/2001, numele și prenumele unei persoane reprezintă informații referitoare la date cu caracter personal, indiferent dacă, într-o situație dată, sunt sau nu suficiente pentru identificarea persoanei.

În cazul cererilor de liber acces la informații de interes public întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, atunci când informațiile de interes public și informațiile cu privire la datele cu caracter personal sunt prezente în cuprinsul aceluiași document, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informațiilor, accesul la informațiile de interes public se realizează prin anonimizarea informațiilor cu privire la datele cu caracter personal; refuzul de acces la informațiile de interes public, în condițiile în care informațiile cu privire la datele personale sunt anonimizate, este nejustificat.

Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961

- art. 5 alin. (1) lit. a) și lit. b) teza finală

[Decizia nr.73 din 7 noiembrie 2022 \(dosar nr. 1572/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 9 iunie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 1.653/110/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) și lit. b) teza finală din Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950-1961, cu modificările și completările ulterioare, văduvele supraviețuitoare care nu s-au recăsătorit beneficiază nu doar de scutirea de la plata taxei de abonament la radio și televizor, ci și de asistență medicală și medicamente în mod gratuit, atât în tratamentul ambulatoriu, cât și în timpul spitalizării.

Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, forma anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului -

- art. 21 alin. (4)

[Decizia nr.44 din 15 iunie 2020 \(dosarul nr.669/1/2020\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 19328/3/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

<<În interpretarea dispozițiilor art. 21 alin. (4) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, forma anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului (până la data de 01.07.2018), și ale art. 4 din Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 140 din 2 septembrie 2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile de poliție ale Ministerului Afacerilor Interne, noțiunea de „pregătire și vechime în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului”, în funcție de care se acordă gradele profesionale polițiștilor, raportat la definiția „funcției publice” prevăzute de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, include și cazul polițiștilor care au ocupat o funcție cu cerințe minime de ocupare studii medii, dar ale căror atribuții și responsabilități au fost

extinse în temeiul unor proceduri anume reglementate în perioada de referință, pentru a beneficia de un spor salarial pentru studiile superioare corespunzătoare domeniilor de activitate ?>>

Legea partidelor politice nr. 14/2003

- art. 1 și art. 2

[Decizia nr.65 din 24 octombrie 2022 \(dosar nr. 1319/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

Legea minelor nr. 85/2003

- art. 15 și 44

[Decizia nr.27 din 24 aprilie 2017 \(Dosar 303/1/2017\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin încheierea din 15 decembrie 2016, în dosarul nr. 628/59/2014 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 267 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 lit. e) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 15 și 44 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări este datorată independent de existența taxei anuale pentru activitatea de prospecțiune, explorare și exploatarea resurselor minerale și redevența minieră.

Respinge, în rest, sesizarea ca inadmisibilă.

Legea petrolului nr.238/2004

- art.1

[Decizia nr.25 din 29 iunie 2015 \(dosar nr.1228/1/2015\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 26 februarie 2015 pronunțată în dosarul nr.3903/89/2013 și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art.1 din Legea petrolului nr.238/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că gazele de șist se includ în categoria „resurselor de petrol” ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român.

Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor

- art. 55 alin. (3)

[Decizia nr.10 din 10 februarie 2020 \(dosar nr. 2957/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 3369/118/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dispozițiile art. 55 alin. (3) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot fi interpretate în sensul asimilării deciziei zilnice pe unitate prin care se dispune îndeplinirea atribuțiilor specifice unei funcții de conducere cu împuternicirea în funcția de conducere prevăzută de lege ?”

- art. 76 alin. (2)

[Decizia nr.43 din 15 iunie 2020 \(dosarul nr.608/1/2020\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați – Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 2468/121/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 76 alin. (2) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 8 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, și la art. 22 din Metodologia privind stabilirea răspunderii patrimoniale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată prin Ordinul ministrului justiției nr. 1760/C/2013, în sensul de a se stabili dacă procesul-verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare emis în baza art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, cu modificările și completările ulterioare, act administrativ prin care s-a aplicat autorității o corecție financiară, marchează sau nu, în funcție de data emiterii notei de constatare, începutul termenului de prescripție extinctivă a dreptului conducătorului autorității publice de a emite dispoziția de imputare unui funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor.”

Metodologia privind stabilirea răspunderii patrimoniale a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare

- art. 22

[Decizia nr.43 din 15 iunie 2020 \(dosarul nr.608/1/2020\) click pentru vizualizare pe site](#)

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

- art. 47 alin. (5)

Decizia nr.59 din 24 septembrie 2018 (dosar nr.1315/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4506/2/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dispozițiile art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare se interpretează în sensul că rezoluția de respingere a sesizării, prevăzută de art. 47 alin. (1) lit. c), poate fi contestată la Curtea de Apel București doar de către persoana care a formulat sesizarea sau și de către o altă persoană care se consideră vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim privat, cum ar fi, spre exemplu, magistratul împotriva căruia a fost formulată sesizarea la Inspekția Judiciară, sesizare ce a fost respinsă”.

Decizia nr.60 din 24 septembrie 2018 (dosar nr.1316/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 7787/2/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dispozițiile art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare (aplicate prin analogie în ipoteza rezoluției de clasare, în temeiul art. 5 alin. 3 din Codul de procedură civilă, urmare Deciziei Curții Constituționale nr. 397 din 3 iulie 2014 și vidului legislativ existent), se interpretează în sensul că rezoluția de clasare, prevăzută de art. 47 alin. (1) lit. b), poate fi contestată la Curtea de Apel București doar de către persoana care a formulat sesizarea sau și de către o altă persoană care se consideră vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim privat, cum ar fi, spre exemplu, magistratul împotriva căruia a fost formulată sesizarea la Inspekția Judiciară, sesizare ce a fost clasată”.

Legea nr. 340/2004 privind instituția prefectului

- art. 19 alin. (1) lit. a) și e) – în legătură cu interpretarea dispozițiilor art.3 din Legea nr.554/2004

Decizia nr.11 din 11 mai 2015 (dosar nr.447/1/2015) click pentru vizualizare pe site

Decizia nr.26 din 10 octombrie 2016 (dosar nr.1276/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Legea nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali

- art. 9 alin. (3) și (4) și art. 12 alin. (3)

Decizia nr.45 din 12 iunie 2017 (dosar 863/1/2017) [click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Tribunalul Ialomița – Secția civilă, în dosarul nr. 2446/98/2016 și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art. 9 alin. (3) și (4) și art. 12 alin. (3) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că în situația pierderii de către consilierul local sau județean a calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a căru/cărei listă a fost ales, prefectului îi este recunoscută competența exclusivă de a constata, prin ordin, încetarea mandatului alesului local, înainte de expirarea duratei normale a acestuia, la sesizarea partidului politic sau a organizației cetățenilor aparținând minorităților naționale pe a căru/cărei listă a fost ales consilierul în cauză.

- art. 12 alin. (3)

Decizia nr.67 din 2 noiembrie 2020 (dosarul nr. 1907/1/2020) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4362/90/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 12 alin. (3) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, prefectul are obligația de a verifica în ce măsură decizia de excludere din partid a consilierului este definitivă în sistemul căilor de atac prevăzut de statutul partidului politic sau organizației din care face parte acesta și de a solicita documente justificative privind procedura excluderii.”

- art. 15 alin. (2) lit. b)

Decizia nr.69 din 9 octombrie 2017 (dosarul nr.2003/1/2017) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Botoșani – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 250/40/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 69 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare, în sensul de a lămuri ce fel de control poate efectua instanța de contencios administrativ asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar”.

- art.15 alin.(2) lit.e)

Decizia nr.18 din 8 iunie 2015 (dosar nr.1063/1/2015) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Caraș-Severin – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 27 februarie 2015, pronunțată în dosarul nr.3786/115/2014, și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art.15 alin.(2) lit.e) din Legea nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile în cazul condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicarea art.81-82, respectiv cu executarea în alte condiții decât cele prevăzute de art.57 alin.(1) din Legea nr.15/1968 privind Codul penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Legea nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate

- art.67 alin.4

- anexa 4

Decizia nr.46 din 18 iunie 2018 (dosar nr.575/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București -Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 31173/3/2015** cu privire la dezlegarea unor chestiuni de drept.

Legea nr. 273/2006 privind finanțele locale

- art. 2 alin. (1) pct. 39

Decizia nr.28 din 24 aprilie 2017 (Dosar 304/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin încheierea din 3 noiembrie 2016, în Dosarul nr. 391/36/2014 și, în consecință, stabilește că:

Noțiunea de „autoritate publică”, astfel cum este definită de art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu este similară cu cea de „instituție publică”, astfel cum este prevăzută de art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele locale, cu modificările și completările ulterioare.

Respinge, în rest, sesizarea ca inadmisibilă.

- art. 3 alin. (1)

Decizia nr.66 din 2 octombrie 2017 (dosarul nr.1055/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Bacău - Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4754/270/2016.

În interpretarea dispozițiilor art. 623 din Codul de procedură civilă raportat la art. 220 alin. (3) și (5) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare și art. 3 pct. 18 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată stabilește că:

Executarea silită a titlurilor executorii - hotărâri judecătorești privind creanțe bugetare, datorate în temeiul unor raporturi juridice contractuale care se fac venit la bugetul consolidat al statului, se realizează prin executori fiscali, ca organe de executare silită ale statului.

Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale

- art. 9

Decizia nr.74 din 18 octombrie 2021 (dosar nr. 2007/1/2021) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 26 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3008/97/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Cum se interpretează și se aplică prevederile art. 76 alin. (2) lit. k) și art. 76 alin. (4) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care dispun că indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada detașării în străinătate în interesul serviciului, nu constituie venit impozabil în limita plafonului stabilit, în cazul indemnizațiilor specifice detașării care sunt considerate parte a salariului minim, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale?”

Legea nr. 446/2006, privind pregătirea populației pentru apărare

- art. 3

Decizia nr.35 din 15 mai 2017 (Dosar 4132/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați - Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1077/121/2015 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (3), alin. (5) și alin. (6) din anexa nr. VII la Legea - cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare și art. 3 din Legea nr. 446/2006, privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea gradațiilor nu se ia în calcul perioada cât un polițist a urmat cursurile unei instituții de învățământ pentru formarea polițiștilor.

Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap

- art. 54

Decizia nr.25 din 10 aprilie 2017 (Dosar 3970/1/2016) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 38.427/3/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Cum se interpretează dispozițiile art. 54 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește sfera cheltuielilor finanțate pentru învățământul special și special integrat, respectiv posibilitatea de decontare a acestora între autoritățile administrației publice locale ?”

Legea nr. 46/2008 – Codul silvic

- art. 97 alin. (1) lit. b)

Decizia nr.26 din 10 aprilie 2017 (Dosar 125/1/2017) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4.536/62/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„- natura juridică a creanței constând în compensațiile prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- interpretarea dispozițiilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale destinate gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale și pentru aprobarea Procedurii de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond, cu modificările ulterioare – respectiv dacă această normă instituie sau nu o condiție suspensivă pentru acordarea compensațiilor;

- stabilirea criteriilor pentru determinarea actului normativ aplicabil cererilor de acordare a compensațiilor (actul normativ în vigoare în perioada pentru care sunt solicitate compensațiile sau actul normativ în vigoare la data cererii de acordare a compensațiilor, adresată autorității publice).”

- art. 120 alin. (4)

Decizia nr.72 din 11 octombrie 2021 (dosar nr. 2131/1/2021) [click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești - Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 18070/3/2020, și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 120 alin. (4) din Legea nr. 46/2008 privind Codul Silvic, personalul silvic nu beneficiază de indemnizația de grad profesional în absența elaborării unor acte normative care să reglementeze modalitatea de stabilire, în concret, a acestui drept salarial.

Legea nr. 287/2009 privind Codul civil

- art. 2.517 și următoarele

Decizia nr.74 din 16 noiembrie 2020 (dosarul nr. 2196/1/2020) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Argeș - Secția civilă, complet specializat de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 2897/109/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 2.517 și următoarele din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, stabilește că:

În acțiunea în anulare a ordinului prefectului prin care se constată încetat de drept mandatul alesului local ca urmare a constatării situației de incompatibilitate sau existența unui conflict de interese, printr-un raport de evaluare definitiv întocmit de Agenția Națională de Integritate, nu pot fi valorificate ca motive de nelegalitate prescripția răspunderii administrative, respectiv a dreptului Agenției Naționale de Integritate de a-și exercita prerogativele legale de evaluare a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, sau decăderea din dreptul de a angaja răspunderea disciplinară.

Legea 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional.

- art. 7

Decizia nr.8 din 19 februarie 2018 (Dosar nr.2614/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a IV-a civilă, în dosarul nr. 47842/3/2015**, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 40 din Legea nr. 10/1995, forma în vigoare în anul 2010, coroborate cu art. 7 din Legea nr. 329/2009 și poziția 5 din anexa nr. 1 la aceeași lege, precum și cu prevederile art. 21 și art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, obligația de plată a sumei echivalente cu cota de 0,70% din cheltuielile pentru executarea construcțiilor și a lucrărilor prevăzute la art. 2 din Legea nr. 10/1995 și pentru care se emit, în condițiile legii, autorizații de construire, este o obligație fiscală.

În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 40 din Legea nr. 10/1995, forma în vigoare în anul 2010, coroborate cu prevederile art. 91 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, obligația fiscală de plată a cotei prevăzute de art. 40 din Legea nr. 10/1995 se supune termenului de prescripție de 5 ani, specific raporturilor juridice fiscale.

Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010

- art. 3 pct. 18

Decizia nr.66 din 2 octombrie 2017 (dosarul nr.1055/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Bacău - Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4754/270/2016.

În interpretarea dispozițiilor art. 623 din Codul de procedură civilă raportat la art. 220 alin. (3) și (5) și art. 226 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare și art. 3 pct. 18 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată stabilește că:

Executarea silită a titlurilor executorii - hotărâri judecătorești privind creanțe bugetare, datorate în temeiul unor raporturi juridice contractuale care se fac venit la bugetul consolidat al statului, se realizează prin executori fiscali, ca organe de executare silită ale statului.

Legea nr.118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

- art.9

Decizia nr.16 din 8 iunie 2015 (dosar nr.689/1/2015) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 14 ianuarie 2015, pronunțată în dosarul nr.3036/109/2013, și stabilește că:

Dispozițiile art.9 din Legea nr.118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, vizează exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor, în sensul că acesta este suspendat în perioada 3 iulie – 31 decembrie 2010, și nu existența acestui drept.

Lege nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă

- art.72

Decizia nr.7 din 30 iunie 2014 (dosar nr.5/1/2014/HP/C) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești, în dosarul nr.3422/114/2013, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: „Dacă, față de dispozițiile art.29 alin.(3) și, în special, alin.(4) lit.b) din O.U.G. nr.75/2005 – ce vizează, în esență, faptul că acreditarea acordă dreptul de a emite diplome recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (în prezent Ministerul Educației Naționale) și de a organiza examenul de licență – dispoziții în vigoare în perioada în care reclamanta a urmat cursurile Universității „Spiru Haret”, cererile de obligare a universității la eliberarea diplomelor de licență și de obligare a

ministerului să aprobe tipărirea formularelor tipizate pot fi sau nu analizate independent de examinarea împrejurării acreditării/neacreditării programului de studiu organizat de Universitatea „Spiru Haret” și absolvit de reclamant? Dacă, față de dispozițiile art.72 din Codul de procedură civilă, este admisibilă cererea Universității „Spiru Haret” de chemare în garanție a Ministerului Educației Naționale pentru a fi obligat să aprobe tipărirea formularelor tipizate, în condițiile în care această cerere nu are ca obiect valorificarea unui drept de garanție sau despăgubire”.

Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

- art. 25 alin. (2)

Decizia nr.69 din 9 octombrie 2017 (dosarul nr.2003/1/2017) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Botoșani – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 250/40/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 69 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare, în sensul de a lămuri ce fel de control poate efectua instanța de contencios administrativ asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar”.

Decizia nr.14 din 26 martie 2019 (dosar nr.3446/1/2018) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 654/103/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, pentru o persoană care a ocupat o funcție eligibilă și față de care s-a constatat, în legătură cu această funcție, existența conflictului de interese, se aplică decăderea din dreptul de a exercita o funcție publică (respectiv din dreptul de a accede la poziția de funcționar public) potrivit art. 25 alin. (2) teza I din Legea nr. 176/2010 sau i se aplică doar decăderea prevăzută de dispozițiile art. 25 alin. (2) teza a II- a din Legea nr. 176/2010 (respectiv din dreptul de a accede la o funcție electivă).”

- art. 26 alin. (3) teza întâi

Decizia nr.74 din 16 noiembrie 2020 (dosarul nr. 2196/1/2020) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Argeș - Secția civilă, complet specializat de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 2897/109/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. 2.517 și următoarele din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, stabilește că:

În acțiunea în anulare a ordinului prefectului prin care se constată încetat de drept mandatul alesului local ca urmare a constatării situației de incompatibilitate sau existența unui conflict de interese, printr-un raport de evaluare definitiv întocmit de Agenția Națională de Integritate, nu pot fi valorificate ca motive de nelegalitate prescripția răspunderii administrative, respectiv a dreptului Agenției Naționale de Integritate de a-și exercita prerogativele legale de evaluare a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, sau decăderea din dreptul de a angaja răspunderea disciplinară.

Legea cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

- art. 2 alin. (1) lit. b)

Decizia nr.54 din 3 iulie 2017 (dosar 591/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara - Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 8944/30/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere și personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

- art. 4 din anexa nr. VII

Decizia nr.15 din 17 februarie 2020 (dosar nr. 3029/1/2019) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 448/98/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în situația polițiștilor, aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, Hotărârii Guvernului nr. 846/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată și a Hotărârii Guvernului nr. 973/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată se face prin analiza comparativă a nivelului salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată cu cel al cuantumului salariului de funcție al polițiștilor, astfel cum este reglementat în cuprinsul Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările

ulterioare (art. 4 din anexa nr. VII la lege) și Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 3 și 4 din anexa nr. VI la lege), stabilit în plată potrivit legilor anuale de aplicare etapizată a acestor legi-cadru de salarizare.”

- art. 11 alin. (3), alin. (5) și alin. (6) din anexa nr. VII

Decizia nr.35 din 15 mai 2017 (Dosar 4132/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați - Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1077/121/2015 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (3), alin. (5) și alin. (6) din anexa nr. VII la Legea - cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare și art. 3 din Legea nr. 446/2006, privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea gradațiilor nu se ia în calcul perioada cât un polițist a urmat cursurile unei instituții de învățământ pentru formarea polițiștilor.

- art. 20 alin. (1) și (2) din Anexa VII

Decizia nr.9 din 19 februarie 2018 (Dosar nr.2632/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova - Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 3406/104/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (1) și (2) din Anexa VII din Legea nr. 284/2010 cu privire la faptul dacă, la încetarea raporturilor de serviciu/trecerea în rezervă/retragere, polițiștii/militarii beneficiază de ajutoarele prevăzute de aceste prevederi în situația în care legiuitorul, prin acte normative care reglementează salarizarea în sectorul bugetar, a stipulat că aceste prevederi nu se aplică, respectiv aceste ajutoare nu se acordă.”

- art. 30

Decizia nr.54 din 25 iunie 2018 (dosar nr.807/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1362/117/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„1. Dacă Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, reprezentând dreptul comun în materia contenciosului administrativ, este aplicabilă litigiilor de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale, din perspectiva necesității parcurgerii procedurii prealabile, în raport cu prevederile art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele statuate în Decizia nr. 9 din 29 mai 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii, respectiv, în măsura în care legea specială care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu prevede parcurgerea unei proceduri prealabile pentru anumite categorii de drepturi salariale, neprevăzând explicit nici vreo excepție cu privire la acestea de la regula generală reglementată de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, este obligatoriu ca, anterior sesizării instanței, funcționarul public să parcurgă procedura prealabilă ?

2. Dacă omisiunea parcurgerii procedurii prealabile, în termenele și în condițiile prevăzute de art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, respectiv Legea nr. 554/2004, după caz, împotriva actelor administrative ai căror beneficiari sunt funcționarii publici, prin care li s-au stabilit anterior drepturi salariale, definitivează aceste drepturi salariale stabilite prin deciziile de salarizare, consecința acestei definitivări fiind aceea că funcționarii publici nu vor mai putea solicita ulterior obligarea angajatorului, pe o altă cale judiciară, la acordarea altor drepturi salariale în afara celor stabilite în aceste decizii de salarizare, indiferent dacă actul de stabilire a drepturilor salariale face sau nu referire la componenta salarială pretinsă ?”

- art. 77 alin. (2) din Anexa VII

Decizia nr.30 din 15 mai 2017 (Dosar 4151/1/2016) [click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 531/121/2015, și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Anexa VII a Legii nr. 284/2010, raportate la prevederile art. 2 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1086/2004 și la dispozițiile art. 6, art. 13 și art. 15 alin. (2) din Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 310/2009, personalul care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român, căruia i-au fost acoperite cheltuielile cu hrana, nu beneficiază de contravaloarea financiară neimpozabilă a normei de hrană.

- anexa V

Decizia nr.46 din 18 iunie 2018 (dosar nr.575/1/2018) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București -Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 31173/3/2015** cu privire la dezlegarea unor chestiuni de drept.

Legea educației naționale nr. 1/2011

- art. 96 alin. (2)

Decizia nr.80 din 22 noiembrie 2021 (dosar nr. 2056/1/2021) [click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova – Secția contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 19 ianuarie 2021, în Dosarul nr. 640/104/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 96 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, reprezentarea consiliului local în consiliul de administrație al unităților de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică nu se realizează exclusiv printr-un consilier local, astfel că poate fi împuternicită și o altă persoană fizică să îl reprezinte.

- art.120

Decizia nr.15 din 8 iunie 2015 (dosar nr.590/1/2015) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 30 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr.2643/119/2013, în

vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept: „Interpretarea dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 14 din Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată, și a dispozițiilor art. 29 alin. (4) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 120 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și art. 97 alin. (3) din Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013-2014, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 6.239/2012, este în sensul că pentru absolvenții care dețin diplome de licență condiția referitoare la acreditarea formei de învățământ absolvite trebuie sau nu îndeplinită în vederea înscrierii la etapele de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar, față de faptul că emiterea diplomelor de licență este numai prerogativa instituțiilor de învățământ superior acreditate?”

Legea nr. 416/2011 privind venitul minim garantat

- art. 12 alin. (5)

Decizia nr.78 din 12 noiembrie 2018 (dosar nr.1970/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Admite în parte sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1188/112/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art.1 alin. (1) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, art. II din Legea nr. 293/2015 cu referire la atribuțiile prevăzute de art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2011 și art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, secretarul comunei nu face parte din personalul încadrat în sistemul public de asistență socială.

Respinge, în rest, sesizarea ca inadmisibilă.

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001

- art. 24 alin. (1) și (2)

Decizia nr.78 din 12 noiembrie 2018 (dosar nr.1970/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Admite în parte sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1188/112/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art.1 alin. (1) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, art. II din Legea nr. 293/2015 cu referire la atribuțiile prevăzute de art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2011 și art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, secretarul comunei nu face parte din personalul încadrat în sistemul public de asistență socială.

Respinge, în rest, sesizarea ca inadmisibilă.

Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

- art. 32 – în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004

Decizia nr.35 din 31 octombrie 2016 (dosar nr.2200/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative

- art. II alin. (4)

Decizia nr.17 din 13 martie 2017 (Dosar 3774/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4190/109/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, situației în care agentul economic a achitat taxa de autorizare înainte de termenele prevăzute de dispozițiile art. 14 alin. (2) lit. b), pct. (v) B din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, și înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 și a Legii nr. 124/2015”.

Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților

- art. 4 alin. (1) lit. b)

- art. 15 alin. (2)

Decizia nr.29 din 2 martie 2020 (dosar nr. 3167/1/2019) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 360/2/2017 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, prin creditor de asigurare se înțelege și societatea de asigurare care a despăgubit pe asiguratul său, titulară a dreptului de regres izvorât dintr-o poliță CASCO împotriva asiguratorului de răspundere civilă obligatorie aflat în faliment.

În interpretarea dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 213/2015, prin creanță de asigurare se înțelege și creanța izvorâtă din dreptul de regres al societății de asigurare care a despăgubit pe asiguratul său

împotriva asigurătorului de răspundere civilă obligatorie aflat în faliment.

În interpretarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 213/2015, plafonul de 450.000 lei se aplică pe creanțe de asigurare, în situațiile în care se exercită dreptul de regres de către societatea de asigurare care a efectuat plata indemnizației către propriul asigurat, ca efect al subrogării în drepturile asiguratului CASCO, pentru fiecare creanță în parte.

Legea nr. 293/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe

- art. II

Decizia nr.78 din 12 noiembrie 2018 (dosar nr.1970/1/2018) [click pentru vizualizare pe site](#)

Admite în parte sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1188/112/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art.1 alin. (1) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, art. II din Legea nr. 293/2015 cu referire la atribuțiile prevăzute de art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2011 și art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, secretarul comunei nu face parte din personalul încadrat în sistemul public de asistență socială.

Respinge, în rest, sesizarea ca inadmisibilă.

Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale

Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale

- art.161

Decizia nr.45 din 19 septembrie 2022 (dosar nr. 1001/1/2022) [click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 15 aprilie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 3.722/111/CA/2020, și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 161 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 394/2016, forma în vigoare la 5 martie 2020, termenul de 14 zile instituit în sarcina entității contractante are natura juridică a unui termen procedural, legal, imperativ, relativ.

Nerespectarea termenului nu atrage sancțiunea nulității documentului constatator.

Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor

- art. 28 alin. (1)

[Decizia nr.66 din 1 octombrie 2018 \(dosar nr.1320/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 156/39/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 65, art. 104 alin. (3), art. 133 și art. 134 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea contractantă investită cu reevaluarea ofertei în urma controlului de legalitate exercitat de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor și/sau instanța de judecată are posibilitatea de a verifica toate elementele tehnice și aspectele financiare ale ofertei apte a demonstra admisibilitatea ei dacă din mijloacele de probă administrate nu rezultă verificarea lor anterioară.

- art. 68

[Decizia nr.44 din 11 iunie 2018 \(dosar nr.702/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1674/104/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, în forma în vigoare anterior modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2017, în sensul de a se stabili dacă sunt incidente dispozițiile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în litigiile privind executarea contractelor de achiziție publică.”

- art. 611 alin. (1)

[Decizia nr.38 din 23 septembrie 2019 \(dosar nr.1794/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 331/33/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

<<Care este interpretarea care trebuie să se dea noțiunilor de „valoare estimată a contractului”, respectiv „valoare stabilită a contractului”, în sensul dispozițiilor art. 611 alin. (1) din Legea nr. 101/2016

privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare ?>>

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

- art. 1 din Anexa VIII Cap. I lit. B

Decizia nr.46 din 22 iunie 2020 (dosarul nr.793/1/2020) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 6948/63/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă sporul pentru condițiile de muncă prevăzut de art. 1 din Anexa VIII Cap. I lit. B din Legea nr. 153/2017 este supus sau nu aplicării etapizate prevăzute de art. 38 din aceeași lege”.

- art. 3 și 4 din anexa nr. VI

Decizia nr.15 din 17 februarie 2020 (dosar nr. 3029/1/2019) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 448/98/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în situația polițiștilor, aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, Hotărârii Guvernului nr. 846/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată și a Hotărârii Guvernului nr. 973/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată se face prin analiza comparativă a nivelului salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată cu cel al cuantumului salariului de funcție al polițiștilor, astfel cum este reglementat în cuprinsul Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 4 din anexa nr. VII la lege) și Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 3 și 4 din anexa nr. VI la lege), stabilit în plată potrivit legilor anuale de aplicare etapizată a acestor legi-cadru de salarizare.”

- art. 22 alin. (2)

- art. 38

Decizia nr.24 din 2 martie 2020 (dosar nr. 3348/1/2019)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1374/62/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Cum se interpretează și aplică dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 751/2018 pentru stabilirea categoriilor de persoane cu handicap care beneficiază de un

spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare, în coroborare cu prevederile art. 38 din Legea nr. 153/2017 ?”

- Nota 2 lit. c) pct. II lit. A, cap. I din Anexa nr. VIII

- art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6)

Decizia nr.82 din 26 noiembrie 2018 (dosar nr.2450/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 7568/99/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în interpretarea dispozițiilor Notei 2 lit. c) pct. II lit. A, cap. I din Anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din actul normativ anterior menționat, stabilește că:

- majorarea salariului de bază, de 15% pentru complexitatea muncii, nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017 - 31 decembrie 2017 și pentru anul 2018;
- pentru perioada 2019 – 2022, această majorare se acordă în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017;
- prin excepție, această majorare se acordă începând cu ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

- dispozițiile Anexei VIII, cap. II, lit. A, pct. II, subpct. 6.2 lit. a), pct. 1 în corelare cu dispozițiile art. 38

Decizia nr.37 din 7 mai 2020 (dosarul nr.291/1/2020) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

<<Cum se interpretează și aplică dispozițiile Anexei VIII, cap. II, lit. A, pct. II, subpct. 6.2 lit. a), pct. 1 din Legea nr. 153/2017, modificată și completată, care prevăd că „Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în prezenta anexă beneficiază și de următoarele categorii de sporuri și drepturi: a) Sporuri: 1. Spor pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității - de până la 35%; (...)” în corelare cu dispozițiile art. 38 din Legea nr. 153/2017, modificată și completată?>>.

Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

- art. 4 alin. (5)

Decizia nr.18 din 4 aprilie 2022 (dosar nr. 3160/1/2021)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești -Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.587/46/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă dispozițiile art. 4 alin. (5) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și în cazul valabilității indicației de utilizare în unitățile sanitare a produselor biocide pentru care nu s-au întocmit rapoarte de testare a eficacității biocide conform art. 7¹ din Ordinul comun al ministrului sănătății, ministrului mediului și pădurilor și președintelui Autorității Naționale Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/368/11/2010 privind aprobarea procedurii de avizare a produselor biocide care sunt plasate pe piață pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare?

• ORDONANȚE DE URGENȚĂ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”

- art. 6 alin. (6) din anexa nr. 3

- art. 6 alin. (7) teza a treia din anexa nr. 3

Decizia nr.14 din 5 martie 2018 (Dosar nr.2875/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Dolj - Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 27182/215/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

1. Natura juridică a procesului-verbal de constatare a abaterilor de la normele de utilizare/exploatare a resursei reglementat de art. 6 alin. (6) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare, este aceea de act administrativ.
2. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (7) teza a treia din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 raportat la dispozițiile art. 7 alin. (1) și (3) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, hotărârea prin care se rezolvă plângerea este supusă numai căii de atac a apelului.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

- art. 7

Decizia nr.39 din 23 septembrie 2019 (dosar nr.1812/1/2019) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Iași – Secția a II-a civilă – contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 33478/245/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„Dacă, raportat la art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, compania aeriană are sau nu obligația de a efectua controlul pașapoartelor și al celorlalte documente sau vize, sau sancțiunea prevăzută de dispoziția legală intervine numai în situația în care îmbarcă pasagerii care nu sunt în posesia documentelor de călătorie necesare pentru intrarea pe teritoriile părților contractante după ce autoritățile de la frontieră au constatat lipsa documentelor de trecere a frontierei sau falsul/falsificarea acestora;

Dacă, prin raportare la dispozițiile Convenției de aplicare a Acordului de la Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea graduală a controalelor la frontierele comune, din 19 iunie 1990, și la dispozițiile art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare, controlul pașapoartelor și al celorlalte documente pentru trecerea frontierei de stat române, eliberate de autoritățile române, precum și al celor eliberate de autoritățile străine, recunoscute sau acceptate de statul român, potrivit legii, se face numai de către polițistul de frontieră sau și de către companiile de transport aeriene”.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

- art. 109

Decizia nr.4 din 30 ianuarie 2017 (dosar 3478/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Tribunalul Caraș Severin prin Încheierea din 17 mai 2016, pronunțată în dosarul nr. 23520/271/2014 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 180 și art. 181 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 15 și art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, polițistul rutier poate încheia procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției pe baza informațiilor comunicate prin radio de către operatorul radar, aflat în alt loc decât acela în care se afla polițistul rutier.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației

- art.29

Decizia nr.7 din 30 iunie 2014 (dosar nr.5/1/2014/HP/C) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești, în dosarul nr.3422/114/2013, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: „Dacă, față de dispozițiile art.29 alin.(3) și, în special, alin.(4) lit.b) din O.U.G. nr.75/2005 – ce vizează, în esență, faptul că acreditarea acordă dreptul de a emite diplome recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (în prezent Ministerul Educației Naționale) și de a organiza examenul de licență – dispoziții în vigoare în perioada în care reclamanta a urmat cursurile Universității „Spiru Haret”, cererile de obligare a universității la eliberarea diplomelor de licență și de obligare a ministerului să aprobe tipărirea formularelor tipizate pot fi sau nu analizate independent de examinarea împrejurării acreditării/neacreditării programului de studiu organizat de Universitatea „Spiru Haret” și absolvit de reclamant? Dacă, față de dispozițiile art.72 din Codul de procedură civilă, este admisibilă cererea Universității „Spiru Haret” de chemare în garanție a Ministerului Educației Naționale pentru a fi obligat să aprobe tipărirea formularelor tipizate, în condițiile în care această cerere nu are ca obiect valorificarea unui drept de garanție sau despăgubire”.

Decizia nr.15 din 8 iunie 2015 (dosar nr.590/1/2015) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 30 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr.2643/119/2013, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept: „Interpretarea dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 14 din Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată, și a dispozițiilor art. 29 alin. (4) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 120 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și art. 97 alin. (3) din Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013-2014, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 6.239/2012, este în sensul că pentru absolvenții care dețin diplome de licență condiția referitoare la acreditarea formei de învățământ absolvite trebuie sau nu îndeplinită în vederea înscrierii la etapele de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar, față de faptul că emiterea diplomelor de licență este numai prerogativa instituțiilor de învățământ superior acreditate?”

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006

- art. 2 alin. (1) lit. a

Decizia nr.35 din 6 iunie 2022 (dosar nr. 679/1/2022) [click pentru vizualizare pe site](#)

- art. 17 alin. (2)

[Decizia nr.35 din 6 iunie 2022 \(dosar nr. 679/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

- art. 61 alin. (2)

[Decizia nr.35 din 6 iunie 2022 \(dosar nr. 679/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului

- art. 5 lit. d)

[Decizia nr.65 din 24 octombrie 2022 \(dosar nr. 1319/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu

- art. 9 alin. (1) lit. a)

[Decizia nr.9 din 6 aprilie 2020 \(dosarul nr.3144/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești – Secția penală și pentru cauze cu minori și familie, în dosarul nr. 1290/114/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

Veniturile la Fondul pentru mediu, constând în contribuția de 2% din veniturile realizate din vânzarea deșeurilor, obținute de către deținătorul deșeurilor, persoană fizică sau juridică (de 3% din veniturile realizate din vânzarea deșeurilor metalice feroase și neferoase, obținute de către generatorul deșeurilor, persoană fizică sau juridică), reglementată de art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu constituie obligație fiscală în sensul art. 2 alin. (1) lit. e) și art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției

- art. 13 alin. (1) lit. a)

[Decizia nr.24 din 29 iunie 2015 \(dosar nr.1406/1/2015\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 3421/109/2013, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dacă acestea sunt aplicabile și în

cazul detașării judecătorilor la birourile electorale, detașare realizată conform Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

- art. 2 lit. b)

Decizia nr. 56 din 11 septembrie 2017 (dosarul nr.1047/1/2017) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 20249/3/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă noțiunea de «poliție politică», prevăzută de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o include și pe cea de «colaborator al Securității» (colaborator al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (3) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cu modificările ulterioare sau se referă doar la cea de «lucrător al Securității» (agent al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (2) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999, respectiv de art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008”.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale

- art. 6 alin. (1)

Decizia nr.84 din 13 decembrie 2021 (dosar nr. 2482/1/2021) [click pentru vizualizare pe site](#)

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici

- art.8

Decizia nr.17 din 8 iunie 2015 (dosar nr.862/1/2015) [click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 15 ianuarie 2015, pronunțată în dosarul nr.7570/63/2013, și stabilește că:

Sintagma „societăți financiar-bancare” din cuprinsul art.8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.203/2009, cu modificările și completările ulterioare, se referă și la instituțiile financiare, inclusiv la instituțiile financiare nebancare constituite ca societăți comerciale pe acțiuni la care statul este acționar unic sau majoritar.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță

- art. 1 alin. (2)

Decizia nr.9 din 20 februarie 2017 (dosar 3317/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 1217/111/2015 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

I. Dacă în sfera destinațiilor drepturilor acordate în temeiul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare - forma inițială a reglementării - este inclus numai personalul contractual ori sunt incluși și funcționarii publici, respectiv funcționarii publici cu statut special;

II. Dacă noțiunea de „funcționar public” la care face referire art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 173/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea unor termene prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, include și funcționarii publici cu statut special.

- art. 1 alin. (2)

Decizia nr.39 din 29 mai 2017 (Dosar 4153/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău - Secția I civilă, în dosarul nr. 2899/110/2015*, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, raportat la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată prin Legea nr. 283/2011, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014 și art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, aprobată prin Legea nr. 168/2014, dreptul la plata tichetelor/voucherelor de vacanță este condiționat de alocările bugetare prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale ale instituțiilor publice.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc

- art. 14 alin. (2) lit. b), pct. (v) B

Decizia nr.17 din 13 martie 2017 (Dosar 3774/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4190/109/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. II alin. (4) din Legea nr. 124/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, situației în care agentul economic a achitat taxa de autorizare înainte de termenele prevăzute de dispozițiile art. 14 alin. (2) lit. b), pct. (v) B din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, și înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2014 și a Legii nr. 124/2015”.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din OUG 37/2008 privind reglementarea unor masuri financiare in domeniul bugetar

- art. 15 alin. (2)

Decizia nr.39 din 29 mai 2017 (Dosar 4153/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău - Secția I civilă, în dosarul nr. 2899/110/2015*, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, raportat la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată prin Legea nr. 283/2011, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014 și art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, aprobată prin Legea nr. 168/2014, dreptul la plata tichetelor/voucherelor de vacanță este condiționat de alocările bugetare prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale ale instituțiilor publice.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora

Decizia nr.21 din 2 martie 2020 (dosar nr. 3169/1/2019) click pentru vizualizare pe site

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 3699/30/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„- existența și, după caz, întinderea dreptului la plata unor daune interese moratorii beneficiarului unui contract de finanțare nerambursabilă, în ipoteza anulării unui act de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare emis în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare, împotriva sa, în executarea căruia acesta a restituit sumele încasate cu titlu de finanțare nerambursabilă, pentru perioada de la data plății sumelor de către acesta și până la data restituirii lor de către autoritatea contractantă;

- existența și, după caz, întinderea dreptului la plata unor daune interese moratorii beneficiarului unui contract de finanțare nerambursabilă, în ipoteza remiterii sumelor aferente tranșelor de plată după data scadenței rezultate din contract.”

- art. 21

[Decizia nr.43 din 15 iunie 2020 \(dosarul nr.608/1/2020\) click pentru vizualizare pe site](#)

Ordonanța de urgență nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

- art. 9

[Decizia nr.39 din 29 mai 2017 \(Dosar 4153/1/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău - Secția I civilă, în dosarul nr. 2899/110/2015*, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, raportat la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată prin Legea nr. 283/2011, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014 și art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, aprobată prin Legea nr. 168/2014, dreptul la plata tichetelor/voucherelor de vacanță este condiționat de alocările bugetare prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale ale instituțiilor publice.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule

[Decizia nr.11 din 20 octombrie 2014 \(dosar nr.7/1/2014/HP/C\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la problema de drept privind caracterul discriminatoriu al dispozițiilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.37/2014, cu modificările ulterioare, în raportare la dispozițiile comunitare cu care intră în conflict.

Decizia nr.12 din 20 octombrie 2014 (dosar nr.8/1/2014/HP/C) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la problema de drept ce formează obiectul acțiunii privind caracterul discriminatoriu al dispozițiilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.37/2014, cu modificările ulterioare, în raportare la dispozițiile comunitare cu care intră în conflict.

- art.4

Decizia nr.13 din 20 octombrie 2014 (dosar nr.9/1/2014/HP/C) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și stabilește că:

Dispozițiile art.4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.37/2014, cu modificările ulterioare, și ale art.1 alin.(2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.88/2013, se interpretează în sensul că timbrul de mediu se datorează și în situația transcrierii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul rulat provenit de pe piața internă a cărui primă înmatriculare a fost anterioară datei de 1 ianuarie 2007.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Decizia nr.2 din 22 ianuarie 2018 (Dosar nr.2351/1/2017) click pe site pentru vizualizare

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București - Secția a V-a civilă, în dosarul nr. 26347/212/2015, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept privind natura juridică a proceselor-verbale întocmite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, de către inspectorii antifraudă și posibilitatea contestării acestora.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

- art. 5 alin. (1)

Decizia nr.22 din 3 aprilie 2017 (Dosar 3971/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 10136/3/2015, privind următoarea chestiune de drept: „Cum se interpretează dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013

privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare exclusiv la indemnizația de încadrare stabilită conform legii în vigoare sau prin raportare și la situațiile particulare care au determinat plăți compensatorii în urma abrogării unor legi anterioare? "

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar si sistemului public de asistenta sociala in anul 2015

- art.1 alin. (1) și art. 3

Decizia nr.78 din 12 noiembrie 2018 (dosar nr.1970/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Admite în parte sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1188/112/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art.1 alin. (1) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2014, art. II din Legea nr. 293/2015 cu referire la atribuțiile prevăzute de art. 12 alin. (5) din Legea nr. 416/2011 și art. 24 alin. (1) și (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001, secretarul comunei nu face parte din personalul încadrat în sistemul public de asistență socială.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015

- 1 alin. (5¹)

Decizia nr.23 din 26 septembrie 2016 (dosar nr.1733/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 28.884/3/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma "*salarizat la același nivel*" are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.

- art. 1 alin. (5¹)

Decizia nr.54 din 3 iulie 2017 (dosar 591/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara - Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 8944/30/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere și personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

- art. 5 alin. (11)

Decizia nr.8 din 20 februarie 2017 (dosar 3285/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 152/119/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dispozițiile art. 5 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează sau nu în sensul că se aplică persoanelor care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare ?”

- art. 11

Decizia nr.54 din 25 iunie 2018 (dosar nr.807/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1362/117/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„1. Dacă Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, reprezentând dreptul comun în materia contenciosului administrativ, este aplicabilă litigiilor de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale, din perspectiva necesității parcurgerii procedurii prealabile, în raport cu prevederile art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele statuate în Decizia nr. 9 din 29 mai 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii, respectiv, în măsura în care legea specială care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu prevede parcurgerea unei proceduri prealabile pentru anumite categorii de drepturi salariale, neprevăzând explicit nici vreo excepție cu privire la acestea de la regula

generală reglementată de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, este obligatoriu ca, anterior sesizării instanței, funcționarul public să parcurgă procedura prealabilă ?

2. Dacă omisiunea parcurgerii procedurii prealabile, în termenele și în condițiile prevăzute de art. 30 din Legea-cadru nr. 284/2010, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, respectiv Legea nr. 554/2004, după caz, împotriva actelor administrative ai căror beneficiari sunt funcționarii publici, prin care li s-au stabilit anterior drepturi salariale, definitivează aceste drepturi salariale stabilite prin deciziile de salarizare, consecința acestei definitivări fiind aceea că funcționarii publici nu vor mai putea solicita ulterior obligarea angajatorului, pe o altă cale judiciară, la acordarea altor drepturi salariale în afara celor stabilite în aceste decizii de salarizare, indiferent dacă actul de stabilire a drepturilor salariale face sau nu referire la componenta salarială pretinsă ?”

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

- art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (1)³

Decizia nr.49 din 18 iunie 2018 (dosar nr.731/1/2018) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 2034/63/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (1)³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/îndemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative

- art. 1 alin. (1)

Decizia nr.13 din 17 februarie 2020 (dosar nr. 2872/1/2019) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea -Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4215/83/2017*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„În interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 115/2017, cu modificările ulterioare, în categoria sporurilor al căror quantum se menține în plată, pentru perioada 1 martie - 31 decembrie 2017, intră și sporul la care face referire alin. (3) al aceluiași articol, respectiv sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică despre care legea prevede că se acordă în quantum de până la 25%, cu

încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate prin bugetul Agenției Naționale de Administrare Fiscală?”.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 pentru completarea art. 67 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

- art. II

[Decizia nr.15 din 14 martie 2022 \(dosar nr. 2990/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 24 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 391/39/2021, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

Dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2018 pentru completarea art. 67 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, nu sunt de natură să confere Guvernului o competență directă de numire în aceste funcții și să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la utilizarea prerogativelor și a funcțiilor Inspecției Judiciare ca instrument de presiune asupra activității judecătorilor și a procurorilor sau de control politic al acestei activități.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57 din 3 iulie 2019 privind Codul administrativ

- art. 527 alin. (1)

[Decizia nr.18 din 13 martie 2023 \(dosar nr. 2018/1/2022\)](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea – Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.575/111/CA/2020*-R, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, sintagma „venituri obținute în perioada respectivă” se referă la venituri obținute în mod legal între momentul încetării funcției publice și momentul reintegrării efective în funcția publică, care au legătură cu încetarea nelegală a raportului de serviciu, provenind dintr-o activitate care a înlocuit funcția publică.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2

- art. XV alin. (11) raportat la art. XV alin. (1)

[Decizia nr.29 din 16 mai 2022 \(dosar nr. 323/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara - Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.046/115/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. XV alin. (1¹) raportat la art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației

epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare, condiția „realizării de încasări cu minimum 25% mai mici comparativ cu media lunară pe anul 2019” nu include și ipoteza nerealizării unor venituri pe anul 2019, ca urmare a dobândirii calității de avocat doar începând cu anul 2020, respectiv anterior instituirii stării de urgență prin Decretul Președintelui României nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, dar ulterior datei de 1 ianuarie 2020.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2020 pentru instituirea unor măsuri active de sprijin destinate angajaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru modificarea unor acte normative

- **art. I alin. (1)**

[Decizia nr.50 din 26 septembrie 2022 \(dosar nr. 1129/1/2022\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 13 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr.2.670/111/CA/2021-R, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Care este momentul de început al cursului termenului de 3 luni prevăzut de dispozițiile art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2020 pentru instituirea unor măsuri active de sprijin destinate angajaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru modificarea unor acte normative?

• **ORDONANȚE ALE GUVERNULUI**

Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”

- **art. 5 alin. (1)**

[Decizia nr.30 din 17 octombrie 2016 \(dosar nr.1902/1/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1134/88/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

Prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, republicată, cu modificările ulterioare, au fost abrogate de dispozițiile art. 39 lit. y) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare, fiind înlocuite, în ceea ce privește categoria socio-profesională a polițiștilor și a personalului civil, de prevederile art. 25 alin. (1) și (2) din Anexa VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

- art. 46 alin. (1)

[Decizia nr.22 din 2 martie 2020 \(dosar nr. 3232/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara, în dosarul nr. 1648/30/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, art. 69 alin. (1)-(2), art. 71 alin. (2) lit. d), art. 71 alin. (3) lit. c) și art. 72 lit. b) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare – raportat la situația de speță, spre a se concluziona dacă asociațiile sportive, cluburile sportive și asociațiile județene pe ramuri de sport pot să beneficieze de sume de la bugetele locale în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 ori în condițiile prevăzute de Legea nr. 69/2000, respectiv ale Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

- art. 2

[Decizia nr.1 din 18 ianuarie 2016 \(dosar nr.3899/1/2015\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Brașov, în dosarul nr. 8276/197/2014, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă diferența de tratament din partea unui angajator, manifestată cu ocazia punerii în executare a unor hotărâri judecătorești, ce constituie titluri executorii de care beneficiază mai mulți angajați, în sensul că pentru unii angajați, beneficiari ai titlurilor executorii menționate, acestea au fost puse în executare voluntar iar pentru alții, aflați în aceeași situație, s-a refuzat executarea, deși toate hotărârile judecătorești ce constituie titluri executorii vizează aceleași drepturi salariale, respectiv sporuri acordate pe baza acelorași temeuri de drept, în toate cazurile necuantificate, această diferență de tratament poate fi interpretată ca fiind o discriminare în sensul art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.”

- art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) (i) și alin. (3) și a art. 27

[Decizia nr.2 din 19 ianuarie 2015 \(dosar nr.13/1/2014 – HP/C\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite în parte sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța - Secția I civilă în dosarul nr. 2886/113/2013, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) (i) și alin. (3) și a art. 27 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, aprobată prin Legea nr. 48/2002 și în consecință stabilește că:

În aplicarea art. 2 raportat la art.1 alin. (2) lit. e) (i) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, aprobată prin Legea nr. 48/2002, punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au acordat unor angajați anumite drepturi salariale nu reprezintă un tratament discriminatoriu al celorlalți angajați.

Respinge în rest sesizarea ca inadmisibilă.

Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

- art. 13 alin. (4) – în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002

Decizia nr.43 din 21 noiembrie 2016 (dosar nr.2160/1/2016) click pentru vizualizare pe site

- art. 31 alin. (1)

Decizia nr.44 din 21 noiembrie 2016 (dosar nr.2551/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Tribunalul Sibiu – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 21 aprilie 2016, pronunțată în dosarul nr. nr. 11338/306/2014 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției trebuie și motivată în termenul de 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal de contravenție, fiind supusă procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă.

Respinge în rest sesizarea, ca inadmisibilă.

Decizia nr.35 din 24 iunie 2019 (dosar nr. 2551/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, cererea formulată de Ocolul Silvic Izvorul Someșului Mare R.A. privind lămurirea dispozitivului Deciziei nr. 44 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1055 din 28 decembrie 2016.

- art. 15 și art. 21

Decizia nr.4 din 30 ianuarie 2017 (dosar 3478/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Tribunalul Caraș Severin prin Încheierea din 17 mai 2016, pronunțată în dosarul nr. 23520/271/2014 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 180 și art. 181 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1391/2006, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 15 și art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, polițistul rutier poate încheia procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției pe baza informațiilor comunicate prin radio de către operatorul radar, aflat în alt loc decât acela în care se afla polițistul rutier.

Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

- art. 9 alin. (8)

Decizia nr.43 din 21 noiembrie 2016 (dosar nr.2160/1/2016) [click pentru vizualizare pe site](#)

Admite, în parte, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată de Tribunalul Caraș-Severin – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 17 mai 2016, dată în dosarul nr. 2650/208/2015 și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare:

- termenul de „*cel mult două luni*” nu reprezintă termen special de prescripție, în sensul art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare;

- prin „*data constatării contravenției*” se înțelege data întocmirii procesului-verbal de contravenție.

Respinge, în rest, sesizarea, ca inadmisibilă.

Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local

Decizia nr.63 din 16 decembrie 2019 (dosar nr. 2384/1/2019) [click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 37478/3/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

<<Hotărârile consiliului local privind atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de administrare a domeniului public și privat, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2003, intră în sfera noțiunii de „hotărâri privind patrimoniul” folosită de art. 45 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare?>>.

Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2003

- art. 37 alin. (1)

Decizia nr.35 din 6 iunie 2022 (dosar nr. 679/1/2022) [click pentru vizualizare pe site](#)

Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia

- art. 50 alin (1)

[Decizia nr.45 din 7 iunie 2021 \(dosar nr. 932/1/2021\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 971/2/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„1. În interpretarea și aplicarea art. 50 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, noțiunea de «nerespectarea procedurilor prevăzute de prezenta ordonanță privind acordarea creditului direct pentru producție» trebuie interpretată în sensul în care Comisia de soluționare a contestațiilor constituite în cadrul Ministerului Culturii are atribuția de a reevalua scenariile proiectelor cinematografice?

2. Art. 50 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia se poate interpreta în sensul în care participanții la Concursul de selecție a proiectelor cinematografice organizat de Centrul Național al Cinematografiei au deschisă calea contestației în ceea ce privește evaluarea propriu-zisă a proiectelor cinematografice (calitate scenariu, calitate regizor, calitate producător)?

3. Art. 50 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia poate fi interpretat în sensul în care Comisia de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Culturii are atribuția de a reevalua scenariile proiectelor cinematografice înscrise în concurs?”

Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare

- art. 5 alin. (2)

[Decizia nr.39 din 29 mai 2017 \(Dosar 4153/1/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău - Secția I civilă, în dosarul nr. 2899/110/2015*, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, raportat la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată prin Legea nr. 283/2011, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014 și art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, aprobată prin Legea nr. 168/2014, dreptul la plata tichetelor/voucherelor de vacanță este condiționat de alocările bugetare prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale ale instituțiilor publice.

• HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI

Hotărârea Guvernului nr. 1086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român

- art. 2 și 6

[Decizia nr.30 din 15 mai 2017 \(Dosar 4151/1/2016\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 531/121/2015, și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Anexa VII a Legii nr. 284/2010, raportate la prevederile art. 2 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1086/2004 și la dispozițiile art. 6, art. 13 și art. 15 alin.

(2) din Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 310/2009, personalul care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român, căruia i-au fost acoperite cheltuielile cu hrana, nu beneficiază de contravaloarea financiară neimpozabilă a normei de hrană.

Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale destinate gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale și pentru aprobarea Procedurii de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond

- art. 6

Decizia nr.26 din 10 aprilie 2017 (Dosar 125/1/2017) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 4.536/62/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„- natura juridică a creanței constând în compensațiile prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- interpretarea dispozițiilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 861/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor anuale destinate gestionării durabile a fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și a celui proprietate publică și privată a unităților administrativ-teritoriale și pentru aprobarea Procedurii de realizare a serviciilor silvice și de efectuare a controalelor de fond, cu modificările ulterioare – respectiv dacă această normă instituie sau nu o condiție suspensivă pentru acordarea compensațiilor;

- stabilirea criteriilor pentru determinarea actului normativ aplicabil cererilor de acordare a compensațiilor (actul normativ în vigoare în perioada pentru care sunt solicitate compensațiile sau actul normativ în vigoare la data cererii de acordare a compensațiilor, adresată autorității publice).”

Hotărârea Guvernului nr.88/2013 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule

- art.1 alin.(2) din Normele metodologice

Decizia nr.13 din 20 octombrie 2014 (dosar nr.9/1/2014/HP/C) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și stabilește că:

Dispozițiile art.4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.37/2014, cu modificările ulterioare, și ale art.1 alin.(2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.88/2013, se interpretează în sensul că timbrul de mediu se datorează și în situația transcrierii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul rulat provenit de pe piața internă a cărui primă înmatriculare a fost anterioară datei de 1 ianuarie 2007.

Hotărârea Guvernului nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice

- art. 65, art. 104 alin. (3), art. 133 și art. 134 alin. (1)

[Decizia nr.66 din 1 octombrie 2018 \(dosar nr.1320/1/2018\) click pentru vizualizare pe site](#)

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 156/39/2018, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 65, art. 104 alin. (3), art. 133 și art. 134 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea contractantă investită cu reevaluarea ofertei în urma controlului de legalitate exercitat de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor și/sau instanța de judecată are posibilitatea de a verifica toate elementele tehnice și aspectele financiare ale ofertei apte a demonstra admisibilitatea ei dacă din mijloacele de probă administrate nu rezultă verificarea lor anterioară.

Hotărârea Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată

[Decizia nr.15 din 17 februarie 2020 \(dosar nr. 3029/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 448/98/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în situația polițiștilor, aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, Hotărârii Guvernului nr. 846/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată și a Hotărârii Guvernului nr. 973/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată se face prin analiza comparativă a nivelului salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată cu cel al cuantumului salariului de funcție al polițiștilor, astfel cum este reglementat în cuprinsul Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 4 din anexa nr. VII la lege) și Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 3 și 4 din anexa nr. VI la lege), stabilit în plată potrivit legilor anuale de aplicare etapizată a acestor legi-cadru de salarizare.”

Hotărârea Guvernului nr. 846/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată

[Decizia nr.15 din 17 februarie 2020 \(dosar nr. 3029/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 448/98/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în situația polițiștilor, aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, Hotărârii Guvernului nr. 846/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată și a Hotărârii Guvernului nr. 973/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată se face prin analiza comparativă a nivelului salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată cu cel al cuantumului salariului de funcție al polițiștilor, astfel cum este reglementat în cuprinsul Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 4 din anexa nr. VII la lege) și Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 3 și 4 din anexa nr. VI la lege), stabilit în plată potrivit legilor anuale de aplicare etapizată a acestor legi-cadru de salarizare.”

Hotărârea Guvernului nr. 973/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată

[Decizia nr.15 din 17 februarie 2020 \(dosar nr. 3029/1/2019\) click pentru vizualizare pe site](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 448/98/2018, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în situația polițiștilor, aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, Hotărârii Guvernului nr. 846/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată și a Hotărârii Guvernului nr. 973/2017 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată se face prin analiza comparativă a nivelului salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată cu cel al cuantumului salariului de funcție al polițiștilor, astfel cum este reglementat în cuprinsul Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 4 din anexa nr. VII la lege) și Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (art. 3 și 4 din anexa nr. VI la lege), stabilit în plată potrivit legilor anuale de aplicare etapizată a acestor legi-cadru de salarizare.”

Hotărârea Guvernului nr. 751/2018 pentru stabilirea categoriilor de persoane cu handicap care beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare

[Decizia nr.24 din 2 martie 2020 \(dosar nr. 3348/1/2019\)](#)

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 1374/62/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Cum se interpretează și aplică dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 751/2018 pentru stabilirea categoriilor de persoane cu handicap care beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda de funcție/salariul de funcție/indemnizația de încadrare, în coroborare cu prevederile art. 38 din Legea nr. 153/2017 ?”

- **ORDINE**

Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 310/2009

- art. 15 alin. (2)

Decizia nr.30 din 15 mai 2017 (Dosar 4151/1/2016) click pentru vizualizare pe site

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 531/121/2015, și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Anexa VII a Legii nr. 284/2010, raportate la prevederile art. 2 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1086/2004 și la dispozițiile art. 6, art. 13 și art. 15 alin. (2) din Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 310/2009, personalul care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român, căruia i-au fost acoperite cheltuielile cu hrana, nu beneficiază de contravaloarea financiară neimpozabilă a normei de hrană.

Ordinul comun al ministrului sănătății, ministrului mediului și pădurilor și președintelui Autorității Naționale Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor nr. 10/368/11/2010 privind aprobarea procedurii de avizare a produselor biocide care sunt plasate pe piață pe teritoriul României

- art. 7¹

Decizia nr.18 din 4 aprilie 2022 (dosar nr. 3160/1/2021)

Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr.6239/2012 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013-2014

- art. 97 din Metodologia-cadru

Decizia nr.15 din 8 iunie 2015 (dosar nr.590/1/2015) click pentru vizualizare pe site

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov - Secția de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 30 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr.2643/119/2013, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la

următoarea chestiune de drept: „Interpretarea dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 14 din Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată, și a dispozițiilor art. 29 alin. (4) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și a dispozițiilor art. 120 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și art. 97 alin. (3) din Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013-2014, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr.6239/2012, este în sensul că pentru absolvenții care dețin diplome de licență condiția referitoare la acreditarea formei de învățământ absolvite trebuie sau nu îndeplinită în vederea înscrierii la etapele de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar, față de faptul că emiterea diplomelor de licență este numai prerogativa instituțiilor de învățământ superior acreditate?”

Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 140 din 2 septembrie 2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile de poliție ale Ministerului Afacerilor Interne

- art. 4

[Decizia nr.44 din 15 iunie 2020 \(dosarul nr.669/1/2020\) click pentru vizualizare pe site](#)

- **DECRETE**

Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă

- art. 8

[Decizia nr.43 din 15 iunie 2020 \(dosarul nr.608/1/2020\) click pentru vizualizare pe site](#)